

AVANTPROJECTE DE LLEI de la ciència de Catalunya. 2.1

Exposició de motius

"La ciència avui representa, per a nosaltres, la riquesa pública de demà"
Enric Prat de la Riba

La Llei de la ciència de Catalunya és la primera Llei del Parlament de Catalunya dictada en l'àmbit de la recerca i el coneixement, i s'aprova amb la missió i l'ambició de consolidar Catalunya com a pol internacional de referència, situat entre els millors d'Europa. El Parlament de Catalunya, per aquesta Llei, situa de manera permanent l'R+D+I entre les prioritats polítiques, socials i econòmiques del país.

La Llei de la ciència de Catalunya té la missió de definir i consolidar el model propi del sistema d'R+D+I de Catalunya, que ha rebut el reconeixement internacional i ha obtingut resultats molt notables; també té la finalitat de proveir-lo de les eines jurídiques i econòmiques necessàries per fer front als nous reptes globals, i de contribuir a què els agents del sistema d'R+D+I de Catalunya puguin configurar un espai destacat dins de la comunitat científica internacional. La Llei de la ciència de Catalunya impulsa les estructures i l'activitat de la recerca com a principi actiu d'una ciència que genera coneixement propi. Aquesta és la base més sòlida per a una transformació de la nostra societat basada en el coneixement. La ciència genera prosperitat i aquesta, benestar.

Aquesta Llei està focalitzada, doncs, en la generació de coneixement i en els seus valors intrínsecs i transformadors. També reconeix la importància de la transmissió dels resultats de la recerca i de la innovació, com a garantia de competitivitat i progrés, i pondera de manera rellevant la mesura del seu impacte. Les polítiques públiques del Govern de la Generalitat han d'afavorir que els avenços en el coneixement surtin dels problemes que la societat contemporània planteja. També han de facilitar que hi tornin per potenciar-ne la seva millora. En aquest sentit, la Llei es presenta com a eix coordinador i vertebrador de la ciència oberta de Catalunya: es proposa consolidar el sistema de coneixement amb la implicació de tots els agents perquè la recerca catalana sigui cada vegada de més qualitat; perquè es faci de forma més cooperativa; perquè sigui més transparent i perquè els seus resultats i les dades en què s'han sustentat, siguin més accessibles, comprovables i a l'abast de més ciutadans. Per la seva voluntat d'ajudar a la generació de coneixement propi, vol ser també la Llei un element rellevant en l'estratègia catalana per assolir els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de la ONU.

Catalunya ha estat històricament una societat dinàmica i oberta que s'ha sabut adaptar als canvis i que ha estat capdavantera en moltes transformacions socials i econòmiques importants. És destacable l'acció de renovació cultural i científica empresa a començament del segle XX sota l'impuls d'Enric Prat de la Riba (1870-1916), primer des de la Diputació de Barcelona (1907-1914) i després des de la Mancomunitat de Catalunya (1914-1925) dels fruits de la qual, tot i la seva curta durada, encara en gaudim. Per a Enric Prat de la Riba el valor de la recerca i la innovació com a motor de progrés no oferia dubtes; en el preàmbul del decret d'ampliació de l'Institut d'Estudis Catalans amb la creació d'una secció filològica i una de ciències (1911) proclamava explícitament: *"La ciència avui representa, per a nosaltres, la riquesa pública de demà"*; afirmació que, per la seva vigència, aporta el lema d'aquesta Llei. L'Institut d'Estudis Catalans, creat l'any 1907 junt amb la seva biblioteca, que esdevindria, després, Biblioteca de Catalunya, i ampliat el 1911, va

adquirir de seguida el reconeixement científic internacional, va participar, juntament amb la *Junta para Ampliación de Estudios e Investigaciones Científicas* (JAE), en la creació de l'Escola Espanyola de Roma i l'any 1922 va ser admès a la Unió Acadèmica Internacional, amb la qual col·labora des de llavors en diversos projectes.

Catalunya no ha estat fins a dates molt recents un centre productor de recerca científica de primer ordre, tot i que ha adoptat tècniques i processos que han afavorit la modernització de l'agricultura i el desenvolupament de la indústria i les comunicacions. Tanmateix, la seva dependència respecte als grans centres productors de ciència i tecnologia d'Europa i Amèrica ha estat molt gran fins que, en els darrers decennis, com correspon a l'actual configuració de la ciència, s'ha passat a una interdependència en la qual les aportacions catalanes es comparen d'igual a igual amb les de nacions de dimensió demogràfica i econòmica similar.

El paper de científics i tècnics en la construcció nacional i en la història de Catalunya no ha estat pas marginal. Per no remuntar-nos a l'època medieval, en què Ramon Llull i Arnau de Vilanova figuren entre els primers a usar la llengua pròpia i no només el llatí en textos científics, cal referir-se breument als temps posteriors al que s'ha denominat revolució científica. Des de mitjan segle XVII estudiosos catalans participen de les xarxes de comunicació entre estudiosos europeus del que llavors es coneix com a "República de les lletres." Un moment estel·lar d'aquesta sociabilitat científica es produeix justament a l'entorn de la guerra de Successió d'Espanya, quan, entre 1705 i 1711, Barcelona esdevé cort del rei Carles III Habsburg i, a les tertúlies de rebotiga d'alguns apotecaris, com Jaume Salvador, s'apleguen metges, militars, apotecaris i cirurgians de tots els exèrcits aliats. La dissort de 1714 no va posar fi a aquests contactes, al contrari, els va enriquir amb els represos amb les institucions franceses com demostra la correspondència de Joan Salvador i Riera amb Antoine de Jussieu sobre botànica, zoologia i tecnologia pesquera i el viatge que compartiren tots dos naturalistes per Espanya i Portugal, i Tomàs Cerdà (Tarragona, 1715-Ferri, Estats Pontificis, 1791) que va ser renovador dels ensenyaments científics a la Universitat de Cervera en àmbits com les matemàtiques, la física i l'astronomia.

La Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona constituïda el 1764 com a societat literària privada amb el nom Conferencia Physicomatemática Experimental, la Acadèmia Médico Pràctica el 1770 o el Col·legi de Cirurgia de Barcelona el 1760, precursors de l'Acadèmia de Medicina i Cirurgia, varen servir per a la difusió dels nous corrents científics provinents de la Il·lustració mitjançant les seves "juntetes literàries", veritables eines de difusió del coneixement tant entre estudiants com cap a un públic més general. Personatges com els metges i cirurgians Pere Virgili i Bellver (1699-1776), fundador i director de diversos col·legis de cirurgia i renovador de la medicina, o Antoni Gimbernat (1734-1816), conegut principalment per la seva contribució a la descripció de l'anatomia del canal inguinal i a la tècnica de reparació de l'hèrnia crural, varen impulsar aquesta activitat.

A finals del segle XVIII la Junta de Comerç creava tot un seguit d'escoles tècniques (nàutica, comerç, economia política, química, física, maquinària, matemàtiques, botànica i agricultura, dibuix, idiomes) que es van mantenir en funcionament fins a mitjan segle XIX, quan van constituir el fonament de la nova Escola Industrial, inaugurada el 1851. Personatges com Francesc Carbonell i Bravo (1768-1837), introductor de nous avenços científics en farmàcia i química; Antoni Cibat i Arnautó (1770-1811), amb la física experimental i pioner en els estudis i reglamentacions en salut pública, Francesc Santpons i Roca (1756-1821), desenvolupador de màquines de vapor, Francesc Salvà i Campillo (1751-1828), pioner de la telegrafia elèctrica o la intensa activitat científica d'Antoni Martí i Franquès (1750-1832), qui va ser el primer en determinar acuradament la composició de l'aire, i qui va resoldre definitivament el

dilema sobre la diferenciació sexual de les plantes, varen ser figures ~~destacades~~ reconegudes internacionalment i varen representar una època de certa esplendor de la ciència a Catalunya, que no varen tenir continuïtat pels esdeveniments històrics posteriors.

Al llarg del segle XIX es fan paleses dues característiques dels científics i tècnics catalans que han mantingut una notable continuïtat. En primer lloc l'esforç per estar al dia del progressos de la recerca al món i per difondre'ls a l'entorn més proper; fet constatable a través de les referències a fonts internacionals que apareixen en molts treballs de científics i tècnics que han contribuït a assentar les bases de l'estat actual de la nostra ciència i la nostra tecnologia. En segon lloc l'esforç per aclimatar a la realitat catalana la ciència i la tècnica universals, assolint els coneixements i maldant per aplicar-los i fer-los fructificar; pensem en el gasogen de Jaume Arbós o els *lctíneos* de Monturiol, en la xarxa telefònica dirigida per Esteve Terradas o en el test miocinètic d'Emili Mira. Científics i tècnics catalans han desenvolupat una part important de la seva activitat responent en cada moment a les demandes de la societat del seu temps, que, en ocasions, han esdevingut factor determinant de la seva carrera; és el cas, per exemple, dels problemes de la vinya i el vi per a Marià de la Pau Graells, Ramon de Manjarrés o Frederic Trèmols; els de la indústria química emergent per a Francesc Novellas, o els de la sanitat pública per a Jaume Ferran o Ramon Turró. En el cas del pensament filosòfic la figura més destacada és Jaume Balmes i Urpià que, entre altres treballs, fa una anàlisi del conflicte que generava la industrialització del país amb llurs canvis socials.

D'aquest esforç conjunt neix, bé que parcialment, una iniciativa que va fer germinar Santiago Ramon i Cajal en la seva etapa barcelonina i liderar posteriorment des de Madrid: la Junta per a l'Ampliació d'Estudis i Investigacions Científiques (JAE), creada el 1907 i presidida pel premi Nobel de medicina. La seva influència en l'intercanvi científic i la millora i modernització de la recerca i del coneixement en connexió amb Europa fou important. La guerra civil en determinà la seva dissolució el 1938 i la creació, el novembre de 1939, del *Consejo Superior de Investigaciones Cientificas (CSIC)*, on s'aplegaren tots els instituts de la JAE. A pesar que el CSIC fou creat com a reacció antagònica a l'esperit de la JAE, els anys, els seus centres i les persones investigadores que els han liderat, han acabat construint una realitat de progrés científic i de col.laboració estreta amb la ciència catalana.

A partir del darrer quart del segle XIX i els primers anys del XX va emergir l'anomenada "generació de savis", uns científics del tot homologables als seus col·legues d'altres països, com foren el físic i meteoròleg Eduard Fontserè, l'astrònom Josep Comas i Solà, el matemàtic Paulí Castells, el químic i pedagog Josep Estalella, el fisiòleg August Pi i Sunyer, el geòleg Marià Faura, el químic Enric Moles, el físic, matemàtic i enginyer Esteve Terradas, el botànic Pius Font i Quer, l'egiptòleg Eduard Toda o el psicòleg Emili Mira. Cal destacar en aquest període la creació de la Institució Bernat Metge (1922 fins a l'actualitat), en la que col·laboraren estretament personalitats políticament tan distanciades com Francesc Cambó (finançador), Joan Estelrich (ideòleg) i Carles Riba (ànima filològica). Aquest darrer (Barcelona, 1893-1959) començar a publicar traduccions al català de Virgili Maró el 1911 i d'Homer, el 1919. Tots tres van concebre la Col·lecció de Clàssics Grecs i Llatins de la Fundació Bernat Metge com una autèntica infraestructura intel·lectual de país, que permetia comparar la llengua i la cultura catalanes a la francesa, l'alemanya, la italiana o l'anglesa; i configurar la lectura i debat sobre els grans textos clàssics com a mirall de contemporaneïtat i de progrés científic i social. Tot i que la guerra civil (1936-1939) va trancar les carreres de molts membres d'aquesta generació i de les dels seus deixebles, en molts casos uns i altres les van prosseguir i renovar a l'exili; en algunes ocasions amb carreres remarcables en altres països, com les dels metges Francesc

Duran Reynals o Jaume Pi-Sunyer o el botànic Josep Cuatrecasas als Estats Units, les de l'arqueòleg i antropòleg Pere Bosch Gimpera, els metges Josep Puche o Albert Folch i Pi a Mèxic, les d'August Pi i Sunyer i altres fisiòlegs de la seva escola com Rossend Carrasco i Formiguera a Veneçuela, la del traumatòleg Josep Trueta, a Gran Bretanya. També convé recordar la figura del gran matemàtic Lluís Santaló i Ors (Girona, 1911- Buenos Aires, 2001), expert en geometria integral, qui va viure l'exili, la docència universitària i l'impacte de la seva obra des de l'Argentina. Pitjor sort varen tenir molts del que van romandre al país i van ser víctimes d'un veritable exili interior, com en el cas del botànic Pius Font i Quer, el metge Leandre Cervera, el químic Enric Moles o el farmacèutic, director del Laboratori Municipal de Barcelona, Pere González. Lamentablement el trauma de la guerra civil no va afectar només les persones, sinó encara més el projecte català d'organitzar una recerca científica i tècnica autònoma, quan tot just estava començant a esbossar-se. Val la pena recordar, per exemple, que el juny de 1936 Francesc Duran Reynals havia retornat a Barcelona des dels Estats Units, on era investigador a l'Institut Rockefeller de Nova York, per posar en marxa un projectat Institut Servet de Recerca sobre el càncer i que pocs mesos després havia de demanar novament acollida en aquell centre nordamericà.

Posteriorment, a partir dels anys 50 i 60, es van produir experiències remarcables, vinculades als canvis en el context internacional, com la de Ferran Sunyer i Balaguer, qui desenvolupar la seva trajectòria gairebé al marge de les institucions però amb gran projecció internacional, o la de Ramon Margalef, ecòleg que ja havia assolit prestigi i repercussió internacional abans d'esdevenir, el 1967, el primer catedràtic d'ecologia de l'estat espanyol.

Tot i les dificultats que han hagut de superar les dones científiques al llarg de la història, cal destacar i reconèixer, en nom de totes, les metgesses Martina Castells Ballespi, nascuda a Lleida el 1852, que fou la primera dona que assolí un doctorat a Espanya, (Madrid 1882); Dolors Aleu Riera (Barcelona, 1857-1913) que fou la primera dona llicenciada en medicina de l'estat espanyol i la segona doctora; Teresa Maseras i Ribera, nascuda a Vila-seca el 1853, que fou la primera dona matriculada a la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona el curs 1872-73; i Trinitat Sais i Platja, nascuda a la Bisbal de l'Empordà 1878, que destacà per la seva tasca divulgadora dels coneixements científics; la botànica Montserrat Garriga Cabrero, que tot i haver nascut a Cuba el 1865 amb el nom de Maria Caridad, adopta més tard el nom de Montserrat, visqué a Catalunya on va ser reconeguda com a eminent botànica, i va desenvolupar la tasca metòdica d'herboritzar diverses plantes d'arreu de Catalunya; la naturalista Margarida Comas Camps, nascuda a Alaior el 1892, fou biòloga i pedagoga, la seva activitat com a investigadora ha quedat recollida en el *Butlletí de la Societat Espanyola de Ciències Naturals*; i Maria Assumpció Català i Poch, nascuda a Barcelona el 1925, fou destacada matemàtica i astrònoma. Actualment du el seu nom el telescopi ubicat al Centre d'Observació de l'Univers al Parc Astronòmic Montsec.

Avui, que a Catalunya el treball científic té el ple reconeixement de la nostra societat, és obligat fer memòria de la gran tasca dels científics i les científiques i del personal tècnic al servei de la recerca, que amb les seves aportacions han contribuït des del passat, al present i futur de la ciència i el coneixement.

Cal destacar també el paper clau desenvolupat per les universitats. La Universitat de Barcelona, des de la seva creació, l'any 1450, ha estat un focus de vida intel·lectual i científica, amb vincles permanents amb Europa, que va actuar durant gairebé tres segles amb el progrés propi d'una institució singular en la capital d'un país, tot i que fou suprimida del 1715 fins el 1837. Durant la Segona República Espanyola, de 1933 a 1939, la Universitat de Barcelona gaudí d'un estatut d'autonomia, amb el nom d'Universitat Autònoma de Barcelona, que no va arribar a desenvolupar-se plenament

per la suspensió del règim d'autonomia d'octubre de 1934 a febrer de 1936 i posteriorment per l'esclat de la Guerra Civil de 1936-39 i les seves conseqüències. El 1968 es va fundar una nova Universitat Autònoma de Barcelona, que és la que actualment porta aquest nom i que va assolir ràpidament un alt prestigi esdevenint un centre de referència en el panorama científic català i europeu. La Universitat Politècnica de Catalunya, hereva de l'Escola d'Arquitectura creada el 1875 i de les antigues escoles de la Junta de Comerç i de l'Escola Industrial que les va succeir, com a resposta a les necessitats de la indústria catalana, ha contribuït en la seva configuració actual, des de 1968, a fomentar la qualitat i excel·lència tecnològica i científica de Catalunya. Posteriorment, i per acció del Govern de la Generalitat, el mapa universitari públic català ha rebut un important impuls amb la creació de la Universitat Pompeu Fabra (1990), Universitat de Girona (1991) Universitat de Lleida (1991) i Universitat Rovira i Virgili (1991), creades algunes recollint la tradició històrica dels Estudis Generals, en particular en el cas de la Universitat de Lleida que havia estat la primera universitat de Catalunya i dels territoris de la Corona d'Aragó (1300). També hem de considerar les aportacions científiques, bàsiques i de transferència, que han fet des de la seva fundació la Universitat Oberta de Catalunya (1995), la Universitat Ramon Llull (1991), la Universitat de VIC-Universitat Central de Catalunya (1997), la Universitat Internacional de Catalunya (1997) i Universitat Abad Oliba-CEU (2003); totes elles reconegudes i integrades al Sistema Universitari de Catalunya.

En l'actual sistema d'R+D+I de Catalunya, que està conformat per un conjunt d'agents públics i privats que constitueixen un teixit científic molt actiu, amb objectius ambiciosos i gran projecció, la importància de la recerca que s'efectua des de les universitats és cabdal, i ja fou reconeguda en la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya, que va introduir un règim de llicències i excedències per al foment de la recerca, que s'ha mostrat útil i eficaç com a garantia de mobilitat del personal acadèmic. L'actual model universitari es troba en un procés de reflexió crítica i de transformació, que haurà de conduir, necessàriament, a una reforma profunda, que millori la governança, reforci l'autonomia i la transparència, abandoni la rigidesa estructural i l'homogeneïtat, i afavoreixi la flexibilitat i capacitat d'especialització i d'adaptació necessàries per a competir en entorns globals.

L'excessiva regulació que afecta el sistema d'R+D+I de Catalunya, tant externa com interna; l'homologació a altres àmbits de l'Administració pública de molt difícil encaix amb l'alteritat i singularitat inherents a un procés de generació de coneixement; comporten una dificultat no menor als agents del sistema en l'acompliment de la seva missió, condicionen el seu potencial de generació de noves idees i coneixement i limiten la capacitat d'actuació cooperativa amb d'altres agents de dins i de fora del sistema.

Els hospitals universitaris, hospitals associats a la universitat, i d'altres institucions de recerca en salut, són agents nuclears del sistema d'R+D+I de Catalunya en recerca en ciències de la salut. També disposen de la seva regulació específica a nivell estatal per la *Ley 14/2007, de 3 de julio, de Investigación biomédica*. La Llei de la ciència de Catalunya introdueix elements de suport a la recerca que efectuen, i a la transferència de tecnologia i la transmissió de coneixement, especialment sensible en aquest àmbit. Inclou, també, elements de coordinació amb la resta d'agents del sistema.

Catalunya amb una dimensió equiparable a països i regions que actualment són líders en recerca i competitivitat, i situada en un lloc geo-estratègic, ha de competir en talent i creativitat en un entorn global, i posar en valor les seves aportacions a l'avenç del coneixement, per poder assolir en els propers anys una integració sòlida del seu sistema d'R+D+I, com a factor tractor en el context internacional. L'aposta institucional prioritària per la recerca ha estat una constant en els darrers 20 anys, i ha trobat el seu

màxim exponent en el Pacte Nacional per a la Recerca i la Innovació (PNRI), signat el 21 d'octubre de 2008, amb un ampli suport per part de totes les institucions, els grups polítics i els agents implicats. Els signants i adherits al PNRI van assumir la missió conjunta de fer de Catalunya un país capdavanter en recerca i innovació, amb la finalitat de proporcionar al propi país i als agents que en formen part, les capacitats per fer front als reptes, i per aprofitar les oportunitats que li han de proporcionar els nivells de prosperitat i de benestar adequats i una societat que visqui dins d'uns límits ambientals sostenibles. La Llei de la ciència de Catalunya recull i articula una part significativa dels objectius i compromisos assolits en el PNRI, i contribueix al desenvolupament del Pacte Nacional per a la Indústria (PNI, 2017) especialment en l'emprenedoria de base tecnològica, impulsant el sistema català d'*startups*, i millorant la capacitat disruptiva de la indústria 4.0 essencial en internacionalització i innovació. Cal incrementar la base d'empreses innovadores i la seva dimensió global, i millorar la connexió entre el sistema de coneixement i el de la seva aplicació.

Aquesta Llei s'inspira en les propostes de la UE relatives al proper Programa Marc de Recerca i Innovació (Horitzó Europa), i també poua de les conclusions del Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement (PN@SC) impulsat per Acord de Govern 4/2019, de 18 de gener. Les nacions amb millors índex de progrés social i desenvolupament econòmic són les que fan una aposta clara per avançar en la societat del coneixement. El PN@SC posa de manifest que Catalunya, per dimensió, per desenvolupament econòmic, per valors socials, ha de participar en aquesta tendència que consolida una societat justa, culta, cívica, oberta, competitiva, i democràtica, en una societat del coneixement que genera i aprofita les seves innovacions, avenços científics i nivell formatiu de la ciutadania, a la vegada que respon als desafiaments globals en salut, medi ambient, igualtat, envelliment i benestar. Una societat cohesionada, pròspera, equitativament educada, saludable i sostenible, construeix el seu futur des dels més alts estàndards de qualitat que proporciona la creació de coneixement propi per a les generacions actuals i futures.

Aquesta Llei desenvolupa l'article 158 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que reconeix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de recerca científica i tècnica, amb relació als centres i les estructures de recerca de la Generalitat i als projectes que aquesta finança. També s'empara en l'article 172 de l'EAC relatiu a les universitats; en els capítols II i III del Títol V de l'EAC relatius a l'acció exterior de la Generalitat; i en l'article 203 de l'EAC sobre les competències financeres de la Generalitat, entre d'altres competències estatutàries, atesa la dimensió global de la ciència.

En exercici de la competència estatutària de l'article 158, Catalunya s'ha dotat d'un sistema de centres de recerca que desenvolupen la seva tasca en la frontera del coneixement, orientada a l'impacte científic, tecnològic, econòmic i social. D'entre tots ells, els centres de recerca de Catalunya que han estat reconeguts com a centres CERCA, s'organitzen segons un específic règim jurídic d'autonomia, que aquesta Llei consolida, tant en la política de retenció, captació i generació de talent, com en el seu funcionament i organització. El règim jurídic aplicable a aquests centres s'ha mostrat altament reeixit en el desenvolupament i la consecució dels seus objectius, i s'identifica internacionalment com a referent d'excel·lència, d'eficàcia, de competitivitat i de gran nivell científic, amb alta rendibilitat econòmica i social. No obstant això, cal aprofundir en la seva capacitat de millora, afavorint l'assoliment de dimensions superiors a partir, sobretot, de la col·laboració i intercanvi amb altres agents del sistema i de la posterior avaluació de resultats i rendiment de comptes.

En aquest sistema català d'R+D+I té una funció destacada la Fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA), una estructura de recerca impulsada

pel Govern de la Generalitat, que té per ~~objectiu la captació i retenció de talent~~ per contribuir de manera significativa a l'excel·lència científica, i que també gaudeix d'un règim jurídic específic que li permet dur a terme amb èxit la seva tasca.

Aquesta Llei també reconeix la importància d'altres agents del sistema d'R+D+I, com són, per exemple, les infraestructures científic-tècniques singulars, els parcs científics i tecnològics, l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), els laboratoris, les biblioteques i d'altres estructures i xarxes cooperatives. Les grans, petites i mitjanes empreses innovadores, els clústers, les associacions i les aliances empresarials, els centres i les xarxes tecnològics i d'altres agents estratègics, públics o privats, són la base impulsora del creixement i la competitivitat del teixit econòmic innovador, base també de la nostra societat del coneixement.

Així mateix, la Llei destaca la importància de les entitats que treballen per a l'acompliment dels objectius del Sistema d'R+D+I de Catalunya, com són l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU Catalunya), l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS), l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR), l'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa Pública Catalana (ACCIÓ), la BioRegió de Catalunya Biocat, la Fundació Institució dels Centres de Recerca de Catalunya (I-CERCA), la Fundació Catalana per a la recerca i la innovació (FCRi) i el Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya (CSUC); totes elles, en l'exercici de les seves funcions, contribueixen notablement a l'acompliment dels objectius del sistema d'R+D+I de Catalunya.

El prestigi internacional de Catalunya en l'àmbit científic constitueix el principal factor d'atracció de talent en tots els estadis de la formació, consolidació i retenció d'investigadors i investigadores, i, per la seva dimensió, aquest prestigi descansa en bona mesura en els agents de recerca i altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya. Per això, calen polítiques públiques que tinguin com a objectiu incrementar i conservar aquest talent.

Com a iniciativa pionera en el desenvolupament de l'esperit d'aquesta llei, cal destacar l'aprovació, mitjançant Acord del Govern 118/2018, de 23 d'octubre, del Programa per a la Integritat de la Recerca a Catalunya, que té com a finalitat la promoció i consolidació de bones pràctiques, així com l'assessorament, anàlisi i prevenció de conflictes d'integritat de la recerca dels agents que formen part del sistema d'R+D+I de Catalunya. El Programa es desenvolupa mitjançant el Comitè per a la Integritat de la Recerca a Catalunya (CIR-CAT), que actua en exercici de les seves funcions, amb total autonomia, independència tècnica i absència de conflicte d'interès, per tal de garantir-ne l'objectivitat i la imparcialitat. El Programa és, a més, un dels pilars fonamentals del sistema de ciència oberta que volem, perquè en garanteixi l'ètica i la integritat.

Finalment, s'ha de fer notar que la Llei de la ciència de Catalunya no proposa un contingut regulatori exhaustiu, atès que els diferents agents del sistema d'R+D+I de Catalunya ja disposen de la seva pròpia normativa, tot i que inclou el règim jurídic aplicable als centres CERCA i la ICREA, fins ara disgregat i necessitat d'un text legal que el sistematitzi i consolidi. La Llei catalana parteix d'una tasca anterior, de molts anys, de concurrència i compartició d'objectius comuns entre diferents institucions del país en les polítiques sobre ciència i innovació, que han resultat clau per poder crear i mantenir un sistema d'èxit i que seran essencials per corregir les mancances i millorar-lo. La Llei ambiciona continuar avançant, i és amb aquesta voluntat que s'hi incorporen principis, objectius programàtics i línies d'actuació, que garanteixin polítiques públiques de suport a l'activitat dels investigadors i investigadores i a la iniciativa emprenedora innovadora, amb l'objectiu de contribuir a l'expansió de la ciència i la innovació

catalana al món. Una part destacable de la Llei està dedicada a les polítiques que el Parlament vol impulsar o mantenir, amb la convicció que la ciència no necessita normes estanques, sinó marcs d'actuació que puguin evolucionar i adaptar-se a les necessitats canviants. Fer de Catalunya una societat oberta i basada en el coneixement requereix aliances i compromís polític; estabilitat i un finançament adequat i sostingut; internacionalització, cooperació entre els diferents agents del sistema i la implicació de tota la ciutadania. Com ja remarcava Prat de la Riba: "sense ciència original, en un país, no hi ha indústria original; sense indústria original, no hi ha vida econòmica independent." La ciència, que és la base de la revolució del coneixement, aporta també benestar i progrés a la societat.

El Títol preliminar de la Llei de la ciència de Catalunya conté les disposicions generals relatives al sistema d'R+D+I de Catalunya, que s'estructura i organitza d'acord amb les competències estatutàries de la Generalitat, i en el marc de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació (LCTI). En concreta les seves finalitats i l'àmbit material i en destaca la consideració de la recerca com a sector estructural de Catalunya. La llei defineix el sistema de R+D+I de Catalunya com un sistema obert que treballa per la qualitat creixent de la recerca i la transmissió fiable i reproducible del coneixement i el desenvolupament sostenible en tots els àmbits. El sistema està integrat pel conjunt d'agents públics i privats amb activitat científica rellevant i d'impacte i amb seu a Catalunya, on efectuen la seva activitat de recerca de manera preferent i d'altres funcions directament orientades al suport i la consolidació d'aquelles, així com a la transmissió del coneixement que generen. La llei reflecteix la diversitat d'agents que actuen en el sistema de R+D+I de Catalunya i enumera els principis ordenadors que han de regir l'activitat dels agents de recerca. La llei considera la recerca, el desenvolupament i la innovació com a activitats prioritàries i d'interès general.

La llei reconeix la singularitat dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, atès que l'activitat científica que desenvolupen no és homologable a cap altra activitat en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic. El mètode científic fa que aquesta activitat sigui diferent: observar el que succeeix; formular hipòtesis que permetin explicar el que veiem; experimentar i desenvolupar idees per saber si es confirmen; concloure; convertir una hipòtesi en tesi i, per tant, generar coneixement que es pot transmetre i explicar, fa del principi actiu de la ciència, la recerca, quelcom únic. Per altra banda, un excés de regulació impacta negativament en tots els agents del sistema, per la qual cosa la llei se centra prioritàriament en les polítiques públiques i en definir marcs d'actuació. Les necessitats de la ciència s'han de poder atendre des dels poders públics, en la mesura possible, mitjançant instruments de planificació, finançament, transparència, avaluació i retiment de comptes. La llei determina els eixos de les polítiques públiques que en estàndards internacionals i especialment europeus s'han mostrat efectives i que són sentides com una necessitat per la comunitat científica. Tot això sens perjudici de les que el Govern pugui determinar i concretar en cada moment per fixar el rumb de la política científica de Catalunya i de les que corresponguin a l'Estat en exercici de les seves competències.

El Títol 1 defineix els instruments d'ordenació del sistema d'R+D+I de Catalunya que són la planificació, el finançament i l'avaluació sistèmica. La planificació es defineix com el conjunt d'estratègies, plans i programes que tenen la funció de definir i assolir objectius, aplicar indicadors de seguiment, determinar esforços financers, fixar costos per al desenvolupament i aplicació de les accions que els integren, i l'avaluació dels resultats obtinguts. Pel que fa al finançament públic es destaca que el Govern ha de treballar fins a assolir un finançament sostingut de la recerca amb càrrec als pressupostos de la Generalitat, i que els recursos públics totals anuals dedicats a R+D no han de ser inferiors, en qualsevol cas, als que en conjunt i en la seva mitjana feta

pública als indexos corresponents, hi dediquen els països de la UE, en termes de percentatge de PIB, que cal relacionar de manera proporcional amb la població en general; amb la població científica en particular, i amb la seva producció científica. Catalunya necessita centrar l'esforç del finançament públic de la recerca en aquest objectiu, contribuint i fent créixer la part pública d'inversió en R+D+I i, a la vegada, treballar per incrementar molt més la col·laboració pública-privada i l'aportació exclusivament privada, on el sistema d'R+D+I encara pateix un biaix negatiu molt important amb relació als països més avançats. L'avaluació sistèmica té caràcter periòdic i es promou per la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI) amb l'objectiu de garantir el nivell de qualitat exigible per mantenir i incrementar la competitivitat internacional del sistema d'R+D+I.

El Títol 2 regula la governança i la coordinació del sistema d'R+D+I que s'articula mitjançant el Consell per a la Recerca i la Innovació de Catalunya (CORICAT), de nova creació, com a òrgan consultiu d'alt nivell de reflexió, debat i assessorament en R+D+I al president o president o presidenta de la Generalitat, al Govern i als departaments de l'Administració de la Generalitat, en les grans decisions estratègiques de país, i com a instrument de participació de la comunitat científica i de la societat en general en les polítiques públiques en R+D+I. El CORICAT es configura com un òrgan d'assessorament intel·ligent del sistema d'R+D+I, mentre que la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI) es presenta com la responsable de la planificació, la governança i l'avaluació del sistema. A la CIRI, que fou creada pel Decret 175/2009, de 10 de novembre, se li modifica la seva composició i funcions i se li dona un nou impuls com a òrgan col·legiat de coordinació de les competències de la Generalitat en matèria de foment de la recerca i desenvolupament científic i tecnològic, innovació i transferència de coneixement. També li correspon l'elaboració i aprovació de l'estratègia de ciència oberta a Catalunya. La CIRI, està inicialment integrada pels departaments de l'Administració de la Generalitat dels àmbits sectorials en matèria d'universitats, recerca, economia, indústria, salut, educació, agricultura, territori, medi ambient i polítiques digitals. El seu objectiu final, però, és integrar tots els departaments, una part del pressupost dels quals estigui dedicada al foment de la recerca i del coneixement que se'n deriva.

El Títol 3 es destina a les persones al servei de la ciència i a les polítiques públiques que els hi són aplicables, i assenyala la importància de la seva mobilitat, que es configura com un dret del personal investigador a la LCTI. Als efectes de la Llei es considera personal investigador aquelles persones que desenvolupen un treball de recerca que contribueix a la construcció del coneixement científic, i que, en terminologia de la Comissió Europea, exerceixen aquesta activitat en fase inicial o com a investigadors o investigadores experimentats. La Llei també enumera els criteris que han de regir l'actuació dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic en relació amb les seves polítiques de personal investigador, entre les quals la de garantir un procediment de selecció i contractació oberts i internacionalment comparable, que s'ha d'aprovar per l'agent respectiu, que faciliti la generació, retenció i atracció de talent basada en el mèrit científic. El personal tècnic de suport a la recerca i el personal d'administració amb tasques de col·laboració i assistència tècnica en R+D+I, també s'hi contemplen especialment i es preveu que hauran de ser considerats amb les especificitats que correspongui en les polítiques públiques relatives al personal investigador.

El Títol 4 està referit als agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya. El capítol 1 es destina a les universitats públiques que constitueixen una base investigadora clau en tots els àmbits del coneixement i es destaca la funció dels departaments com a estructures bàsiques d'ordenació de la recerca universitària. La llei defineix el personal acadèmic de recerca i el personal investigador en formació en

el marc de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya regula determinats aspectes relatius a la mobilitat del personal, destina un article a les polítiques públiques que s'han d'afrontar per a impulsar i donar suport a la recerca universitària i incorpora una regulació específica del personal tècnic de suport a la recerca de les universitats en R+D+I. En el marc del règim econòmic i pressupostari en R+D+I de les universitats públiques es preveu la possibilitat de la creació de fons propis universitaris amb la finalitat de facilitar projectes estratègics, prioritàriament en l'àmbit de la recerca. D'aquest Capítol cal destacar la creació del Pla Estratègic Universitari en Recerca d'Excel·lència, que té per objectiu reconèixer, promoure i consolidar la recerca d'excel·lència a les universitats, en qualsevol àmbit de la seva competència, i fomentar la generació de coneixement d'impacte i la seva transferència i valorització. La Llei de la ciència de Catalunya determina les característiques generals del Pla i es remet al posterior Acord de Govern per al seu desenvolupament.

El Capítol 2 està destinat al subconjunt de centres de recerca que, dins del conjunt de centres en R+D+I del sistema català, han estat reconeguts com a centres CERCA, centres de recerca de Catalunya, i que disposen des de l'any 2011 d'un especial règim d'autonomia legalment establert. Defineix els centres CERCA com les entitats amb personalitat jurídica pròpia, sense ànim de lucre i amb seu a Catalunya que tenen com objecte principal la recerca d'excel·lència, determina les característiques del model català de centres de recerca en els termes establerts a la Llei 7/2011, del 27 de juliol; consolida el seu règim d'autonomia així com de les mesures de protecció que el legislador ha vingut establint per als centres CERCA del sector públic, i regula els requisits per al reconeixement com a centre CERCA, així com per al manteniment d'aquesta condició, que requereix una avaluació científica externa de la seva activitat amb la periodicitat que determini el departament competent en matèria d'universitats i recerca. En aquest Capítol es destaca la Fundació I-CERCA que té per objecte el suport als centres CERCA, treballa per llur projecció corporativa institucional i científica i contribueix a la implementació de les polítiques de la Generalitat relatives als centres CERCA i a d'altres estructures en R+D+I.

El Capítol 3 es destina a la Fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA) que és una estructura de recerca, promoguda i participada per l'Administració de la Generalitat, mitjançant un procés de selecció basat exclusivament en el mèrit científic. Li és aplicable el mateix règim jurídic dels centres CERCA i disposa del mateix nivell d'autonomia i de les mateixes mesures de protecció.

El Capítol 4 reconeix la importància dels hospitals universitaris, els hospitals associats a la universitat i d'altres institucions de recerca en salut, atès el seu compromís, permanent i històric, amb la recerca en ciències de la salut, que tants i tan importants avenços ha aportat a la salut de les persones i al progrés del benestar social. Els reconeix com a agents estratègics i nuclears del sistema d'R+D+I de Catalunya, en la generació de coneixement d'excel·lència i en el sistema translacional de generació d'aquest coneixement en benefici de la salut i el benestar de les persones de la forma més eficaç, ràpida i segura. Han de disposar dels recursos necessaris per desenvolupar recerca en ciències de la salut d'alta qualitat, amb el major impacte possible sobre el benestar creixent de la població catalana i amb vocació de què els seus resultats siguin d'abast global i traslladables a totes les persones que els requereixen, al més aviat possible i en igualtat de condicions.

El Capítol 5 es destina a les infraestructures científic-tècniques singulars del sector públic de l'Administració de la Generalitat i xarxes en R+D+I com a instal·lacions clau que ofereixen recursos i serveis, altament especialitzats, a la comunitat científica. Les polítiques públiques han de potenciar aquelles grans infraestructures que comportin internacionalment un avantatge estratègic o competitiu a Catalunya. La mobilitat i la

coordinació entre els diferents agents del sistema de R+D+I, i el treball cooperatiu de la seva comunitat científica, són elements clau en el sistema d'R+D+I de Catalunya.

El Títol 5 està referit als altres agents del sistema de R+D+I de Catalunya en especial els Parcs Científics i tecnològics, al Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya (CSUC), als serveis científicotècnics i altres estructures de suport i de cooperació entre agents i els centres tecnològics. En destaca el suport que han de rebre de l'Administració de la Generalitat atesa la seva funció en R+D+I.

El Títol 6 es refereix a les agències de suport i finançament del sistema d'R+D+I de Catalunya, que són l'AGAUR i ACCIÓ que ja disposen de la seva regulació específica. La Llei preveu principis destinats al foment de la recerca, amb la finalitat que els procediments evitin un excés de regulació i de càrregues administratives i que siguin transparents i entenedors.

El Títol 7 es destina a la promoció i transmissió dels resultats de la recerca, concretament a la transferència de tecnologia i la transmissió del coneixement. El retorn social del coneixement aplicable al sector públic i privat, en tots els àmbits, i a la societat en general, són elements claus per a la transformació econòmica, la sostenibilitat i el progrés social. La ineludible responsabilitat social de la recerca es materialitza en la transmissió dels seus resultats i en la mesura del seu impacte. Promoure i facilitar que tot el coneixement, especialment l'adquirit amb fons públics, tingui retorn social, en el més gran abast possible, és un dels reptes més importants i un objectiu a assolir. També ho és que aquest retorn es converteixi en motor i impuls de nova recerca directament orientada a necessitats que la societat consideri essencials. L'Administració de la Generalitat ha de formular una política pròpia de ciència oberta relativa als agents de recerca del seu sector públic, que sigui compatible i assimilable a la dels països més avançats. El sistema d'R+D+I de Catalunya treballa, en el marc de les seves competències, per incrementar el nombre de patents europees i per impulsar la Patent Unitària Europea, com a títol amb efecte unitari en tots els Estats signants del Conveni de Munich, de 5 d'octubre de 1973.

El Títol 8 està dedicat a la internacionalització i l'acció exterior en R+D+I. El sistema d'R+D+I de Catalunya s'incardina en l'àmbit comunitari europeu i es vincula amb d'altres organismes i institucions internacionals en R+D+I, en l'àmbit de competència de la Generalitat. Correspon al Govern la promoció científica a l'exterior i l'impuls de programes estratègics de captació de talent investigador internacional.

El Títol 9 relatiu al mecenatge en R+D+I reconeix la importància de la contribució privada, aportada de forma altruista en benefici dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya per al desenvolupament de projectes o activitats científiques; destaca quines són les accions institucionals que s'han de dur a terme per garantir un més gran impacte d'aquestes aportacions i estableix que el Govern ha de treballar per avançar, en el seu àmbit de competència, per tal que el marc normatiu aplicable al mecenatge i la fiscalitat en R+D+I estigui en línia amb els sistemes més avançats i capdavanters. La Llei aporta com a novetat la creació del Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya, com a òrgan de caràcter consultiu de l'Administració de la Generalitat, en la composició del qual cal destacar la presència de vocals experts en mecenatge i també de mecenes reconeguts i en determina les seves funcions.

La Llei consta de dotze disposicions addicionals. La primera destinada als convenis de col·laboració; la segona relativa a la participació privada en els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de l'Administració de la Generalitat, que suposa un reconeixement a la importància de la participació privada en els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, en consonància amb el

model públic-privat que cal anar consolidant; la tercera destinada a les avaluacions per experts independents; la quarta relativa a l'Especialització estratègica del personal docent i investigador; la cinquena sobre els projectes d'R+D+I i la prevenció de riscos laborals; la sisena relativa a l'Anella Científica; la setena destinada a les avaluacions científiques; la vuitena relativa a les referències al sector públic de l'Administració de la Generalitat; la novena relativa al crèdit fiscal; la desena relativa al finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya; la onzena relativa als projectes d'R+D+I; la dotzena relativa a les referències que s'efectuen en aquesta Llei. Quatre disposicions transitòries, la primera relativa a la constitució del CORICAT i del Consell de Mecenatge en R+D+I de Catalunya; la segona sobre l'adaptació de la CIRI; la tercera destinada al finançament de la recerca; i la quarta al Pla d'Estratègic Universitari en Recerca d'Excel·lència. Una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

Títol Preliminar

Article 1

Objecte

1. Aquesta Llei té per objecte proveir els diferents agents del sistema d'R+D+I de Catalunya del marc legal i dels instruments que contribueixin a l'impuls de la ciència que s'hi fa i de l'avenç del coneixement que s'hi genera, a l'efecte de potenciar-hi la recerca d'alt nivell i consolidar-ne la seva internacionalització.

2. La Llei situa, com element nuclear, la generació de coneixement, com a valor intrínsec i fonament de la recerca, que ha de conduir a la transmissió dels resultats a la societat, amb impacte sobre tots els seus àmbits, com a garantia d'innovació, sostenibilitat, competitivitat, cohesió social, progrés i equilibri territorial, amb visió estratègica i acció de país.

Article 2

Finalitats

1. La Llei té com a finalitats:

a) La consideració de la recerca com a sector estructural de Catalunya, i de la generació i transmissió de coneixement propis com a estratègia de país, de competitivitat internacional, de creixement econòmic, de desenvolupament sostenible, de consolidació cultural, de progrés social i qualitat de vida.

b) L'enfortiment institucional del sistema d'R+D+I de Catalunya i dels agents que l'integren, mitjançant el foment de tots els àmbits de producció, transmissió i valorització de la recerca.

c) El suport i reconeixement a les persones que desenvolupen la seva tasca professional al servei de la ciència, especialment als investigadors i investigadores, al personal tècnic de suport a la recerca i al personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, sigui aquesta del tipus que sigui, que contribueixen a generar les condicions més adequades per facilitar-la, potenciar-ne la difusió i l'aprofitament dels resultats obtinguts i aportar nou valor estratègic.

d) La promoció dels investigadors i les investigadores a través de processos de formació, consolidació, captació, retenció i, quan calgui, de retorn de talent, com a element necessari per al progrés científic, social, econòmic i cultural de Catalunya; així

com del personal tècnic de suport a la ~~recerca i del personal d'administració~~ amb funcions de col.laboració i assistència en R+D+I, sigui aquesta del tipus que sigui.

e) La potenciació de la recerca universitària i de les seves estructures amb activitat excel·lent en recerca.

f) La consolidació del règim jurídic d'autonomia del conjunt de centres de recerca de Catalunya reconeguts com a centres CERCA i de la Fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA), i del règim específic i excepcions aplicables als que formin part del sector públic de l'Administració de la Generalitat.

g) La coordinació institucional en R+D+I, el suport i l'optimització de les accions i la cooperació i interacció dels diferents agents i estructures de recerca i de suport a la recerca, facilitant-ne les relacions amb altres agents i estructures d'espais externs a Catalunya.

h) L'acreixement de la competitivitat de l'economia catalana basada en el coneixement, i la contribució al canvi de l'estructura productiva, mitjançant la innovació empresarial i la seva projecció internacional.

i) El millor coneixement i interconnexió entre els agents i les estructures d'R+D+I de Catalunya amb el teixit empresarial, i la creació d'empreses basades en la recerca i el coneixement propis.

j) L'avenç progressiu cap a un model d'inversió en recerca i desenvolupament amb components públics i privats proporcionals i comparables als dels països més avançats de l'entorn científic de referència per a Catalunya, amb consens i planificació estratègica.

k) Un esforç econòmic públic en recerca sostingut en el temps, que garanteixi l'estabilitat dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, i una més gran implicació del sistema productiu en el suport a la ciència i als seus agents.

l) L'eficàcia, eficiència, simplificació i flexibilització dels procediments i de les estructures administratives i la prioritització de l'impacte en les accions de foment en R+D+I.

m) La participació activa de la ciutadania i de les organitzacions de la societat civil en el disseny de les polítiques públiques de la Generalitat en R+D+I.

2. Les polítiques públiques de la Generalitat en matèria d'R+D+I han de potenciar que els avenços en el coneixement arribin a la societat, amb la més alta rendibilitat social, especialment als grups i sectors més desfavorits, i contribueixin al benestar de les persones, la competitivitat de les empreses, la millora del tercer sector, i l'eficàcia de les administracions i altres institucions públiques; i enforceixin la projecció internacional de Catalunya i de la recerca que s'hi efectua.

3. El Govern de la Generalitat ha de promoure la integració i la transversalitat amb la presència equilibrada d'investigadors i investigadores en les polítiques públiques relatives al coneixement. El compromís per una recerca inclusiva i transformadora des de la perspectiva de gènere ha de ser una constant en totes les polítiques públiques de la Generalitat.

4. El Govern de la Generalitat ha de ~~preservar, incrementar i difondre el patrimoni~~ científic, cultural i lingüístic de Catalunya i la seva projecció exterior en àmbits internacionals d'interès estratègic.

Article 3

Sistema d'R+D+I de Catalunya

1. El sistema d'R+D+I de Catalunya és un sistema obert, que reconeix com a requisits propis la qualitat creixent de la recerca, la transmissió fiable i reproducible del coneixement i el desenvolupament sostenible, en tots els àmbits.

2. A l'efecte d'aquesta Llei, el sistema d'R+D+I de Catalunya està integrat pel conjunt d'agents de recerca, públics i privats, amb activitat científica rellevant i d'impacte, amb seu a Catalunya, on preferentment efectuen la seva activitat de recerca, i que són considerats, a l'efecte d'aquesta Llei, agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya; i també està integrat per d'altres agents amb funcions destacades en recerca, innovació, transmissió del coneixement, avaluació, valorització, finançament i difusió, que contribueixen al suport i la consolidació del sistema d'R+D+I de Catalunya, sens perjudici del seu règim jurídic específic, i que són considerats, a l'efecte d'aquesta Llei, agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.

3. El Govern i tot el sistema d'R+D+I de Catalunya, han de col·laborar per generar entorns d'excel·lència actius en la formació, captació, retorn i retenció del millor talent científic i innovador.

4. El sistema de R+D+I de Catalunya contribueix a implantar la cultura de la innovació en tots els àmbits de la seva influència.

5. El sistema d'R+D+I de Catalunya s'integra en l'espai europeu del coneixement. Els conceptes, les definicions i les classificacions pròpies de l'activitat d'R+D+I i de les persones i els col·lectius que treballen al servei de la ciència, establertes i emprades a la Unió Europea, són aplicables al sistema d'R+D+I de Catalunya.

Article 4

Agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya

1. A l'efecte d'aquesta Llei es consideren agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya aquells que, amb seu a Catalunya, i sens perjudici de la seva naturalesa jurídica, desenvolupen recerca rellevant i d'impacte, i que per la seva missió i funcions conformen el conjunt d'agents sobre els que la Generalitat, en el marc de la seva competència en matèria de recerca, desenvolupa polítiques pròpies que defineixen i configuren les característiques del sistema.

2. Els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya són els següents:

- a) Les universitats públiques.
- b) El centres de recerca reconeguts com a centre CERCA.
- c) Els hospitals universitaris de la Generalitat de Catalunya.
- d) La Fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA).
- e) Les infraestructures científic-tècniques singulars del sector públic de l'Administració de la Generalitat.

3. Les polítiques públiques de la Generalitat efectuades, d'acord amb la seva competència en recerca, sobre els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya han de respectar el seu règim d'autonomia, i han de tenir en compte la seva pertinença al sector públic o privat, el grau d'impacte i els seus efectes.

Article 5

Altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya

1. A l'efecte d'aquesta Llei es consideren també agents del sistema d'R+D+I de Catalunya aquells que, sens perjudici de la seva titularitat i naturalesa jurídica, estan ubicats a Catalunya i ostenten una importància estratègica per al conjunt del sistema, atesa l'activitat destacada de recerca que desenvolupen, el potencial i l'impacte en transferència i innovació i el suport i foment al propi sistema d'R+D+I de Catalunya.

2. Aquests agents del sistema d'R+D+I de Catalunya són, entre d'altres, els següents:

a) Les universitats privades; els hospitals associats a la universitat i d'altres institucions de recerca en salut, no inclosos en l'article 4.2, lletra c; així com els altres centres d'R+D+I no inclosos en l'article 4.2, lletra b).

b) Les infraestructures de recerca situades a Catalunya, tant les d'àmbit de l'*European Strategy Forum on Research Infrastructures* (ESFRI), com les infraestructures científic-tècniques singulars d'àmbit compartit amb l'Administració de l'Estat, i els centres del *Consejo Superior d'Investigaciones Científicas* (CSIC), ubicats a Catalunya, reunides al *Mapa de Infraestructuras científico-técnicas singulares* (ICTS), sens perjudici de la seva titularitat o adscripció i del règim jurídic que els sigui aplicable, que no resulten afectats.

c) *Fusion for Energy* (F4E) com a centre de recerca de la Unió Europea instal·lat a Barcelona per al desenvolupament de l'energia de fusió; l'*European Molecular Biology Laboratory* (EMBL Barcelona), com a part integrant d'EMBL, organització intergovernamental europea i laboratori de referència per a l'estudi de les ciències; i qualssevol altres organitzacions internacionals que facin recerca de la màxima qualitat a Catalunya, sigui quina sigui la seva naturalesa jurídica i el règim jurídic que els sigui aplicable, que no resulten afectats.

d) Els parcs científics i tecnològics ateses les seves funcions de promoció i gestió de la innovació i d'increment de la competitivitat de les empreses intensives en coneixement, entitats de recerca i centres tecnològics, que hi són instal·lats o associats.

e) Els serveis científicotècnics i altres infraestructures de suport i de cooperació entre agents, atès el recolzament i la potenciació de la recerca que efectuen, sense les quals la resta d'agents del sistema no podria desenvolupar una part important de la seva tasca i de la seva difusió.

f) Les grans, petites i mitjanes empreses amb activitat d'R+D+I, les agrupacions empresarials innovadores; les xarxes, associacions, aliances i clústers, que tinguin per objecte estimular i contribuir a les activitats empresarials en R+D+I, compartir coneixement i instal·lacions, i afavorir la transferència i la divulgació de la informació tecnològica entre les empreses integrants, especialment en les estratègies públiques de competitivitat i creixement econòmic.

g) La Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació (FCRI), l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR), l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU Catalunya), l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS), l'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ), la BioRegió de Catalunya Biocat, la Institució dels Centres de Recerca de Catalunya (I-CERCA), el Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya (CSUC), i altres agents d'R+D+I que contribueixen a l'acompliment dels objectius d'aquesta llei.

h) L'Institut d'Estudis Catalans (IEC) i les seves societats filials, i les acadèmies científiques de Catalunya, atesa la seva important funció en el foment de la ciència i el pensament crític; així com de la seva difusió.

i) Els centres tecnològics i altres agents estratègics, públics o privats, que desenvolupen una funció destacada com a valoritzadors de la recerca i com impulsors del teixit econòmic innovador en sectors prioritaris per a Catalunya, i promouen aliances amb els principals agents d'innovació nacionals i internacionals.

3. Les polítiques públiques de la Generalitat, en el marc de la seva competència en matèria de recerca, sobre aquests agents del sistema d'R+D+I de Catalunya han de tenir en compte la seva titularitat o adscripció i la seva pertinença al sector públic o privat, el grau d'impacte i els seus efectes, i també la seva naturalesa internacional, quan correspongui.

Article 6

Principis ordenadors

1. Els principis que han de regir l'activitat dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya són:

- a) La qualitat de la recerca en tots els àmbits.
- b) La competitivitat i la internacionalització.
- c) La interconnexió, la mobilitat i la coordinació.
- d) L'avaluació externa independent, la transparència i el retiment de comptes.
- e) La divulgació del coneixement obtingut en la recerca, la seva valorització i la transmissió dels resultats de la recerca, amb el més gran impacte possible.
- f) La integritat científica i les bones pràctiques.
- g) La promoció i consolidació de la igualtat entre homes i dones, i de la recerca inclusiva des de la dimensió de gènere en R+D+I.
- h) La promoció de la inclusió social.
- i) La promoció de la ciència oberta.

2. L'Administració de la Generalitat ha d'adoptar les mesures oportunes per garantir que els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya puguin atendre els principis ordenadors, i seguir els estàndards internacionals de bones pràctiques i agilitat en la gestió, com a element distintiu i referent del model català de recerca.

3. El Govern de la Generalitat han de ~~desenvolupar polítiques públiques específiques~~ i adequades a les necessitats del sistema d'R+D+I de Catalunya, i fomentar la cooperació en les decisions estratègiques i el treball coordinat entre els diferents agents del sistema.

Article 7

Interès general de la recerca, el desenvolupament i la innovació

1. La recerca, el desenvolupament i la innovació són considerades activitats prioritàries i d'interès general, amb efectes sobre l'activitat econòmica i en l'avenç de la societat del coneixement.

2. L'Administració de la Generalitat ha de promoure i aprovar els mecanismes jurídics i econòmics necessaris per tal que els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, puguin desenvolupar les seves funcions sense impediments legals o administratius, i d'acord amb el principi de màxima transparència i autonomia, gestió professional i retiment de comptes, potenciant el coneixement com a motor econòmic i social de Catalunya.

Títol 1

L'ordenació del sistema d'R+D+I de Catalunya

Article 8

Els instruments d'ordenació

Els instruments d'ordenació del sistema d'R+D+I de Catalunya són:

- a) La planificació.
- b) El finançament.
- c) L'avaluació sistèmica.

Article 9

Planificació

1. La planificació és el conjunt d'estratègies, plans i programes que tenen la funció de definir els objectius a assolir, aplicar indicadors de seguiment, determinar esforços financers, fixar costos per al desenvolupament i l'aplicació de les accions que els integren; i avaluar els resultats obtinguts.

2. El Govern ha de promoure acords amplis i estables de caràcter polític, econòmic i social, en les polítiques estratègiques relatives a l'R+D+I, en el marc dels pactes nacionals i plans o programes del Govern, compatibles en la mesura del que escaigui amb els plans i programes europeus.

3. Els grans eixos de la planificació estratègica en R+D+I s'han de presentar per a la seva anàlisi i debat al Consell per a la Recerca i la Innovació de Catalunya (CORICAT) previst a l'article 13.

4. La planificació pública ha de garantir l'autonomia dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya en la seva planificació estratègica, quan la tenen legalment reconeguda.

Article 10
Finançament

1. El finançament públic de la recerca ha de complir el principi de transparència i basar-se en criteris de qualitat i d'eficiència competitiva.
2. El Govern ha de treballar fins assolir un finançament sostingut de la recerca i uns recursos públics totals anuals dedicats a R+D que no han de ser inferiors als que en conjunt i en la seva mitjana feta pública dediquen els països de la UE27, en termes de percentatge de PIB i en una proporció que sigui congruent i adequada per sostenir la xifra d'investigadors i investigadores del sistema d'R+D+I de Catalunya en relació amb la població.
3. El Govern ha de garantir que l'esforç públic en recerca s'efectuï de manera coordinada i eficient entre els departaments de l'Administració de la Generalitat i les seves entitats dependents o vinculades, mitjançant la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI), prevista a l'article 14, tenint en consideració les necessitats i els requeriments dels diferents sectors implicats; i ha de promoure l'ús dels nous coneixements resultants de la recerca per crear noves aplicacions, en el sector públic i privat, que reverteixin en innovació i millores socials.

Article 11
Avaluació sistèmica

L'Administració de la Generalitat, mitjançant la CIRI, ha de promoure avaluacions de caràcter periòdic del sistema d'R+D+I de Catalunya, amb l'objectiu de garantir el nivell de qualitat exigible, i efectuar les necessàries adaptacions per mantenir i incrementar la seva competitivitat internacional, tot respectant el règim específic d'avaluacions que aquesta llei estableix per als centres CERCA, o, si és el cas, dels que s'aprovin en el marc dels plans i programes específics en R+D+I. Les avaluacions s'han de vehicular a través dels departaments, agències i altres òrgans d'avaluació de què disposa el sistema d'R+D+I de Catalunya.

Títol 2

La governança i coordinació del sistema d'R+D+I de Catalunya

Article 12
Òrgans de governança i coordinació

Els òrgans de governança i coordinació del sistema d'R+D+I de Catalunya són:

- a) El Consell per a la Recerca i la Innovació de Catalunya (CORICAT).
- b) La Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI).
- c) L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'universitats i recerca, d'acord amb les polítiques públiques i directrius del Govern. La implementació d'aquestes polítiques a nivell sectorial correspon als departaments de l'àmbit respectiu.

Article 13
El Consell per a la Recerca i la Innovació de Catalunya (CORICAT)

1. Es crea el Consell per a la Recerca i la Innovació de Catalunya (CORICAT) com a òrgan consultiu d'alt nivell de reflexió, debat i assessorament en R+D+I, en les grans

decisions estratègiques de país, a mig i a llarg termini; i com a instrument de participació de la comunitat científica i de la societat en la definició de les polítiques públiques en R+D+I.

2. El CORICAT en l'exercici de les funcions que té assignades, actua amb autonomia funcional per tal de garantir-ne l'objectivitat i la imparcialitat, i s'adscriu al departament competent en matèria d'universitats i recerca, que li dona suport.

3. Les funcions del CORICAT són:

a) Assessorar al president o presidenta de la Generalitat, al Govern i als departaments de l'Administració de la Generalitat, que financen R+D+I, amb relació a les millors polítiques públiques a l'efecte d'avançar i consolidar Catalunya com a societat del coneixement.

b) Conèixer i debatre sobre les línies estratègiques de país en R+D+I.

c) Formular propostes o recomanacions sobre aspectes que afectin el desenvolupament del sistema d'R+D+I de Catalunya, àdhuc al seu finançament.

d) Altres funcions que li siguin legalment atribuïdes.

4. El CORICAT està integrat per un president o presidenta i un màxim de quinze membres, nomenats pel Govern, a proposta del conseller o consellera del departament competent en matèria d'universitats i recerca, d'entre acadèmics i investigadors reconeguts, personalitats expertes en sistemes de recerca i innovació i en polítiques públiques en R+D+I de països de referència, persones o entitats finançadores de la recerca i representants de la societat civil. El nomenament és per un període de quatre anys, renovable.

5. El president o presidenta de la Generalitat i la resta de membres del Govern poden assistir a les sessions que celebri el CORICAT, per plantejar i debatre qüestions d'interès en R+D+I.

6. El president o presidenta del CORICAT pot convidar a assistir a les seves sessions de l'òrgan investigadors i investigadores amb responsabilitats o activitat destacada en els agents de recerca o en d'altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, a petició dels departaments de l'Administració de la Generalitat que financen R+D+I, de l'Associació Catalana d'Entitats de Recerca (ACER), de la Institució de Centres de Recerca de Catalunya (I-CERCA) i de les universitats, entre d'altres.

7. El CORICAT aprova el seu reglament de funcionament intern que ha de contemplar, com a mínim, el règim de reunions, el procediment de renovació de la seva presidència i dels membres, i la secretaria de l'òrgan. Les sessions del CORICAT són deliberatives i els seus continguts no se sotmeten a votació. En tot el que no es prevegi en el reglament de funcionament intern, s'aplica la normativa reguladora dels òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

8. Les sessions del CORICAT, que es considerin de general interès, es poden oferir en sistema obert. En aquest cas el material generat i les conclusions s'han de posar a disposició de la comunitat científica i de la societat en general.

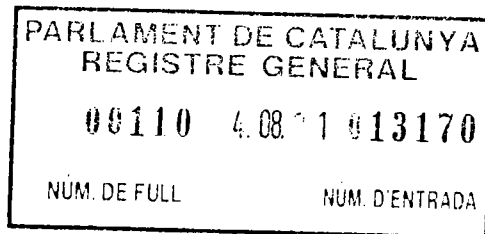
Article 14

La Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI)

1. La Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI) és l'òrgan col·legiat de coordinació de les competències de la Generalitat en matèria de foment de la recerca i desenvolupament científic, innovació i transferència. La CIRI s'adscriu al departament competent en matèria d'universitats i recerca, que li dona suport.
2. Les polítiques públiques de la Generalitat, les actuacions de foment de la recerca i els plans i programes en R+D+I, impulsats per l'Administració de la Generalitat, han de seguir el principi de coordinació i avaluació, mitjançant la CIRI.
3. Les funcions de la CIRI són:
 - a) La prioritització de polítiques coordinades i programes conjunts en R+D+I.
 - b) La coordinació Interdepartamental del desenvolupament de les polítiques i programes en R+D+I.
 - c) L'avaluació i valoració de les polítiques i els programes en R+D+I a l'efecte de la seva continuïtat, modificació o substitució.
 - d) La promoció de les avaluacions sistèmiques en R+D+I, de caràcter periòdic, d'acord amb l'article 11.
 - e) L'elaboració i aprovació de l'Estratègia catalana de ciència oberta i la seva actualització posterior. Per a l'exercici d'aquesta funció pot comptar amb el suport i l'assessorament d'experts i tècnics en la matèria.
 - f) Altres funcions que li siguin legalment atribuïdes.
4. La presidència de la CIRI correspon al president o presidenta de la Generalitat de Catalunya o persona en qui delegui. La CIRI disposa de tres vicepresidències, que corresponen, respectivament, la primera a la persona titular del departament competent en matèria d'universitats i recerca i, la segona, a la persona titular del departament competent en matèria d'economia, i la tercera a la persona titular del departament competent en matèria de salut; o persones en qui deleguin.
5. Integren la CIRI un representant de cadascun dels àmbits sectorials en matèria d'universitats, recerca, economia, indústria, salut, educació, agricultura, territori, medi ambient i polítiques digitals, amb rang orgànic mínim de director general, designats pel conseller o consellera titular de la matèria. També hi podran tenir representació, si és el cas, altres departaments de la Generalitat de Catalunya amb implicació pressupostària en recerca. El reglament de funcionament de la CIRI pot incrementar el nombre de representants o establir un règim de vot qualificat en base al pes del finançament de la recerca dels departaments que l'integren.
6. La CIRI elabora el seu reglament de funcionament intern, que ha de ser aprovat per acord de Govern, i que ha de contemplar, com a mínim, el seu règim de reunions i d'adopció dels acords i la secretaria de l'òrgan. En tot el que no s'hi contempli, s'aplica la normativa reguladora dels òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.
7. La CIRI publica una memòria bianual d'activitats i dona difusió de les avaluacions sistèmiques en R+D+I.

Títol 3

Les persones al servei de la ciència

Article 15
Personal investigador

A l'efecte d'aquesta Llei es consideren personal investigador aquelles persones que desenvolupen un treball de recerca que contribueix a la construcció del coneixement científic, i que, en terminologia de la Comissió Europea, exerceixen aquesta activitat en fase inicial o com a investigadors o investigadores experimentats.

Article 16
Polítiques públiques de la Generalitat

1. Les polítiques públiques de la Generalitat relatives al personal investigador dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya han de suposar un avenç en:

a) L'aplicació de la Carta Europea de l'Investigador i del Codi de conducta per a la contractació d'investigadors, així com d'altres directives, recomanacions i codis de bones pràctiques de la Unió Europea, destinades al personal investigador, incloses les directius relatives a l'homologació de carreres investigadores, competències i habilitats de les diferents etapes, de manera adient i compatible al sistema d'R+D+I de Catalunya.

b) L'equilibri entre investigadors i investigadores en els processos de formació, consolidació, captació, retorn i retenció de talent; i la igualtat d'oportunitats tant en la contractació com en el posterior desenvolupament i consolidació professional, fent prevaler els criteris de qualitat i competència científica.

c) L'increment de la mobilitat, dins i fora del sistema d'R+D+I de Catalunya, a l'efecte d'afavorir vinculacions externes a l'agent d'origen i l'intercanvi de persones i coneixements.

d) L'enfortiment i la millora de les condicions de treball del personal investigador.

e) La cooperació amb els diferents agents del sistema d'R+D+I de Catalunya per garantir la disponibilitat d'un teixit investigador potent i idoni, amb un alt nivell de formació i qualificació, com a base de competitivitat científica, i garantia del relleu generacional.

Els altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya s'han d'inspirar en aquestes polítiques, d'acord amb el seu marc legal.

2. El departament competent en matèria d'universitats i recerca, les universitats i altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, en el seu respectiu àmbit de competència, han de garantir la formació científica i tècnica permanent del personal investigador; i han de facilitar-ne el seu desenvolupament professional.

3. El Govern ha de promoure un sistema educatiu i un entorn professional que doti, fomenti i maximitzi les competències científiques, per disposar de talent tractor i de continuïtat en el lideratge.

Article 17
Criteris d'actuació

1. Els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, en el marc legal que sigui aplicable en funció de la seva tipologia i naturalesa jurídica, i amb

relació a les seves polítiques relatives al personal investigador, han d'actuar d'acord amb els criteris següents:

- a) Facilitar al personal investigador l'accés a les infraestructures i als mitjans de què disposin, que siguin necessaris per al desenvolupament de la recerca, i han de treballar per a aconseguir-ho, si és el cas, mitjançant acords, aliances i convenis, amb d'altres institucions o agents del sistema de R+D+I de Catalunya per a la compartició d'infraestructures i mitjans. Cal procurar, a més, un aprofitament òptim dels recursos econòmics i un accés adequat al major nombre de personal investigador possible.
- b) Garantir uns procediments de selecció i contractació de personal investigador oberts i internacionalment comparables, que facilitin i potenciïn la generació, atracció i retenció de talent.
- c) Potenciar la mobilitat del personal investigador, dins i fora del sistema d'R+D+I de Catalunya i entre sector públic i privat, que ha de ser reconeguda en la seva valoració i l'avaluació professional.
- d) Fer valer la perspectiva de gènere en la direcció i el lideratge i en la pràctica de la recerca, així com en la dimensió dels seus continguts
- e) Valorar la perspectiva de la inclusió social en tots els àmbits d'aplicació de les seves polítiques de personal.
- f) Vetllar per l'absència de conflicte d'interès i disposar de protocols o procediments que permetin la seva identificació i resolució.

Els altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya s'han d'inspirar en aquests criteris, d'acord amb el seu marc legal.

2. La direcció de revistes científiques, l'organització de congressos, l'avaluació de projectes i la participació en comissions internacionals, es consideren part del desenvolupament professional del personal investigador. L'Administració de la Generalitat i els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I han de facilitar que el personal investigador dugui a terme aquestes activitats, que són consubstancials a l'activitat científica d'acord amb les pràctiques habituals internacionals.

Article 18 Selecció

Els criteris i procediments de selecció del personal investigador dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya s'han de fonamentar en el mèrit científic i han de ser eficients, públics, transparents i internacionalment comparables segons estàndards europeus (EURAXES i HRS4R). Correspon a cada agent aprovar els criteris i el procediment de selecció del seu personal investigador, dins del marc legal que sigui aplicable en funció de la seva tipologia i naturalesa jurídica.

Article 19 Mobilitat

1. Els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya han de promoure i facilitar la mobilitat del seu personal investigador amb d'altres agents del propi sistema o externs, en els termes previstos en aquesta Llei, en la Llei de la

ciència, la Tecnologia i la Innovació, en la legislació en matèria d'universitats i en la normativa dictada en el seu desenvolupament.

2. El personal investigador dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya es pot adscriure, en els termes previstos en aquesta Llei i en les condicions acordades per l'òrgan de govern competent de l'agent respectiu, a d'altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya per a la direcció de centres de recerca, d'instal·lacions científiques, infraestructures, parcs científics i tecnològics, i de programes i projectes científics i tecnològics, així com per al desenvolupament de tasques de docència i de recerca científica i tècnica, desenvolupament tecnològic, transmissió, intercanvi i difusió del coneixement, relacionat amb la recerca que realitza.

3. L'adscripció del personal investigador s'articula mitjançant conveni entre els respectius agents i no implica alteració en la relació jurídica del personal, que es considera a tots els efectes personal de l'agent de recerca d'origen. El personal adscrit està subjecte al règim de funcionament intern de l'agent de recerca al qual està adscrit.

Article 20

Col·laboració, assistència, administració i suport tècnic en R+D+I

1. El agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya poden disposar de personal d'administració i de personal tècnic de suport a la recerca amb funcions de col·laboració i assistència en activitats d'R+D+I, en el marc legal aplicable al respectiu agent en funció de la seva tipologia i naturalesa jurídica.

2. El personal d'administració i el personal tècnic de suport a la recerca ha de disposar d'una formació sòlida i de l'experiència que l'habiliti per desenvolupar funcions que requereixen una capacitació específica en l'àmbit de la tecnologia aplicada o de l'administració, segons correspongui, i per adoptar decisions estratègiques, analitzar-les i dur-les a terme, entre d'altres, per contribuir al disseny i la creació de productes i serveis innovadors, com són els recursos mediambientals i d'eficiència energètica; així com a la presa de decisions que millorin la gestió dels agents en què treballen.

3. El personal tècnic de suport a la recerca contribueix al disseny i la creació de productes i serveis innovadors, com són els recursos mediambientals i d'eficiència energètica, entre d'altres.

4. El personal tècnic de suport a la recerca i el personal d'administració d'R+D+I han de tenir accés a les infraestructures, espais i equipaments necessaris per al desenvolupament de les seves funcions.

5. Les polítiques públiques de la Generalitat relatives al personal investigador han de tenir en compte el personal tècnic de suport a la recerca i el personal d'administració d'R+D+I, amb les especificitats que corresponguin a tenor de les funcions que tenen atribuïdes.

6. Els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya han de promoure la mobilitat del personal tècnic de suport a la recerca i del personal d'administració d'R+D+I per al millor desenvolupament de les seves tasques, han de garantir la formació específica adequada d'aquest personal i han de facilitar-ne el seu desenvolupament professional.

Article 21

Col·laboradors científics

El personal investigador dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic es pot adscriure, temporalment mitjançant conveni, a l'Administració de la Generalitat o als seus òrgans, organismes i entitats dependents o vinculades, amb funcions de planificació, suport o finançament de la recerca, per col·laborar en tasques d'elaboració, direcció, gestió, seguiment, foment i avaluació dels plans i programes en R+D+I.

Títol 4

Els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya

Capítol 1

Universitats públiques

Secció primera

Disposicions generals

Article 22

Missió en l'àmbit de la recerca

1. Les universitats en exercici de les seves missions de docència, recerca, transferència de coneixement, responsabilitat social i impacte en la societat, assolixen una funció destacada en l'avenç i consolidació de la societat del coneixement.
2. Les universitats són institucions essencials per al progrés científic i tecnològic de Catalunya, i constitueixen una base investigadora clau en tots els àmbits del coneixement.
3. Les universitats han d'impulsar el talent i el coneixement, garantir la formació investigadora d'alt nivell, i consolidar tant en cadascuna d'elles, com en el seu conjunt, un teixit investigador potent i actiu.
4. Les universitats tenen en exclusiva la missió de la formació doctoral, inici i base de l'activitat investigadora i, a aquest efecte, han de comptar amb el suport i la col·laboració de la resta d'agents del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de l'Administració de la Generalitat. Una part del finançament de les universitats públiques s'ha de destinar a la contractació predoctoral, com a fonament de l'activitat bàsica de recerca.

Article 23

Marc legal i estructural

1. Les universitats desenvolupen la recerca dirigida a la generació de coneixement, recerca aplicada i transmissió del coneixement, d'acord amb la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, la Llei d'universitats de Catalunya, la Llei de la ciència, la Tecnologia i la Innovació, aquesta llei i la resta de normativa aplicable.
2. Els departaments universitaris creats en els diferents camps d'especialització científica, constitueixen estructures bàsiques d'ordenació de la recerca universitària en tots els àmbits del coneixement.
3. Les universitats públiques han de garantir, en l'àmbit de llur autonomia, que les estructures acadèmiques i administratives destinades a la recerca, així com la

governança d'aquestes estructures, siguin les adequades per propiciar l'acompliment d'aquesta missió.

4. El departament competent en matèria d'universitats i recerca ha de promoure, d'acord amb les universitats, l'avaluació de la recerca universitària i, en la mesura de les disponibilitats pressupostàries i vinculat amb les avaluacions positives, n'ha d'aplicar millores en el seu finançament, a través de plans, programes i convocatòries específiques a les que es puguin acollir.

5. El departament competent en matèria d'universitats i recerca i les universitats han d'aprovar i executar polítiques de racionalització, eficiència, qualitat, i compartició de talent, infraestructures, espais i equipaments en R+D+I, en el conjunt del sistema universitari.

Secció segona

El personal amb funcions en R+D+I

Article 24

Personal acadèmic de recerca

1. El personal acadèmic de recerca que, d'acord amb la Llei d'universitats de Catalunya, està integrat pel personal docent i investigador i pel personal investigador amb títol de doctor, es considera, a l'efecte d'aquesta Llei, personal investigador.

2. El personal investigador que desenvolupa recerca a la universitat o als seus centres i instituts ha de comptar amb els instruments necessaris per a l'exercici de la seva activitat i tenir accés a les infraestructures, espais i equipament, sens perjudici del tipus de vincle estatutari o contractual de què disposi, o del tipus de règim de vinculació que tingui amb la universitat.

3. Les universitats, d'acord amb la seva autonomia, poden reconèixer mèrits individuals vinculats a la contribució del personal acadèmic de recerca a la transferència del coneixement i la innovació; i poden establir juntament amb el departament competent en matèria d'universitats i recerca programes d'incentius vinculats a aquests mèrits, en el marc de les disponibilitats pressupostàries.

Article 25

Personal investigador en formació

1. Els i les estudiants de doctorat es consideren d'acord amb la Llei d'universitats de Catalunya, personal investigador en formació; i en la seva activitat formativa han de comptar amb el suport i la tutela d'investigadors reconeguts.

2. El departament competent en matèria d'universitats i recerca i les universitats han d'impulsar estratègies i programes, que garanteixin l'existència d'una base sòlida de personal investigador en formació, amb una preparació acadèmica i pràctica d'alt nivell, que els permeti finalitzar el doctorat amb oportunitats nacionals i internacionals d'ocupabilitat i desenvolupament professional, i també en empreses.

3. L'activitat investigadora que es du a terme en el marc de la formació doctoral, constitueix un dels components fonamentals en la investigació bàsica del país. El departament competent en matèria d'universitats i recerca i les universitats han de promoure l'increment en qualitat i impacte de les tesis doctorals, afavorir la mobilitat nacional i internacional del talent, i la realització de tesis en l'àmbit de les empreses, com a agents actius del sistema d'R+D+I.

4. Les universitats han de garantir que la formació doctoral incorpori el desenvolupament de les competències transversals recollides als descriptors de Dublín per a aquest nivell formatiu.

Article 26

Adscripció de personal docent i investigador

1. El personal docent i investigador, funcionari i contractat de les universitats públiques, que mitjançant un conveni d'adscripció, desenvolupin tasques de director o directora d'un centre CERCA, de la ICREA, d'altres centres de recerca, d'instal·lacions científiques, infraestructures i parcs científics i tecnològics, i de programes i projectes científics i tecnològics, així com tasques de recerca científica i tècnica, desenvolupament tecnològic, transmissió, intercanvi i difusió del coneixement, a un altre agent de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, pot percebre, mentre desenvolupa aquesta activitat, una compensació d'acord amb l'article 72 de la Llei d'Universitats de Catalunya, que ha de ser abonada per la universitat i acordada en el marc del conveni d'adscripció que subscrigui amb l'agent respectiu, que ha de compensar la universitat. L'activitat del personal docent i investigador adscrit es considera una activitat de recerca desenvolupada en el marc del règim de dedicació que tingui atribuït a la universitat pública, sens perjudici del règim d'imputació dels resultats de la recerca que s'acordi en el conveni d'adscripció.

2. La percepció d'aquest complement requereix l'avaluació prèvia positiva establerta a l'article 72 de la Llei d'Universitats de Catalunya, llevat que es desenvolupin funcions de direcció, les quals, atès el nivell d'expertesa requerit, es consideren equivalents a una activitat d'alt nivell i s'entenen avaluades positivament.

Article 27

Personal tècnic de suport a la recerca

1. Les universitats públiques, d'acord amb la seva autonomia, poden disposar de personal d'administració i de personal tècnic de suport a la recerca, que treballi pel coneixement en qualsevol dels seus àmbits, desenvolupant tasques pròpies i específiques, integrats en els equips de recerca o desenvolupant funcions en els diferents serveis i estructures de la universitat, com són els serveis científicotècnics, els centres d'innovació i les unitats o oficines de serveis de recerca i transferència del coneixement. El personal amb funcions de transferència i innovació també es considera personal tècnic de suport a la recerca.

2. El foment competitiu amb càrrec als pressupostos de la Generalitat en R+D+I ha de considerar, en els termes que la convocatòria determini, els equips o les activitats que incloguin personal tècnic de suport a la recerca.

3. El departament competent en matèria d'universitats i recerca i les universitats han de treballar, en el seu àmbit respectiu de competència, perquè el sistema universitari de Catalunya disposi d'una comunitat universitària amb personal d'administració i personal tècnic de suport a la recerca altament qualificat, que contribueixin professionalment a la qualitat universitària i al coneixement, incloent-hi perfils associats a la transferència, la innovació, la responsabilitat social corporativa i l'acompliment dels objectius de desenvolupament sostenible (ODS) de la ONU.

4. Les universitats públiques han d'impulsar la mobilitat i la cooperació interuniversitària del personal d'administració i personal tècnic de suport a la recerca; i han de treballar per a la formació, captació i retenció de talent en aquest àmbit,

incloent-hi els perfils associats, per garantir el dret al desenvolupament i la promoció professional adequada.

5. Les universitats, d'acord amb la seva autonomia, poden reconèixer els mèrits individuals vinculats a la contribució del personal tècnic de suport a la recerca i d'altre personal d'administració i serveis, a la millora de la recerca en qualsevol àmbit, i a la transferència del coneixement i innovació; i poden establir juntament amb el departament competent en matèria d'universitats i recerca programes d'incentius vinculats a aquests mèrits, en el marc de les disponibilitats pressupostàries.

Secció tercera

Règim econòmic i pressupostari en R+D+I

Article 28

Pressupost

L'elaboració, aprovació i execució dels pressupostos de les universitats públiques i d'altres actuacions amb afectació sobre despeses i ingressos, i sens perjudici dels compromisos de caràcter plurianual, s'han d'efectuar d'acord amb els principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera legalment establerts.

Article 29

Fons universitaris

1. Les universitats públiques poden crear un fons propi, d'acord amb la normativa aplicable, en base a la seva capacitat de generar mesures eficients i positives que repercuteixin en l'obtenció de romanents. Aquest fons estarà destinat a millorar els seus ingressos per al finançament, prioritàriament, de projectes estratègics en l'àmbit de la recerca. La universitat que finalitzi l'exercici pressupostari amb romanent genèric no finalista podrà destinar-lo al seu fons propi fins a un màxim del 2% del pressupost d'ingressos. Aquest romanent no comporta minoracions pressupostàries per part de l'Administració de la Generalitat.

2. Els ingressos obtinguts com a resultat de donacions i altres figures legals que comportin beneficis econòmics a la universitat, o com a conseqüència de mecenatge, es poden incorporar al fons, sempre que la seva finalitat sigui genèrica o adient als objectius del fons.

3. La universitat ha de gestionar el fons i els beneficis que generi de manera transparent, i d'acord amb el principi d'eficiència en l'assignació dels recursos i d'avaluació posterior.

4. Els rendiments que, si és el cas, produeixi el fons s'hauran d'incorporar a la partida d'ingressos del pressupost de la universitat.

Article 30

Pla d'inversions universitàries

Els plans d'inversions universitàries que s'aprovin pel Govern han d'incloure un capítol específic de finançament de les infraestructures de recerca, que incloguin els conceptes de nova adquisició; de reposició; d'amortització i de manteniment.

Article 31

Polítiques públiques de la Generalitat

1. Els instruments de planificació i finançament han de servir per impulsar i donar suport a la recerca universitària, per atreure fons procedents de mecenatge i altres recursos externs, i per fomentar la participació del personal investigador en accions de finançament competitiu públic i privat.

2. El departament competent en matèria d'universitats i recerca ha de donar suport a les universitats i potenciar la seva especialització, a l'efecte que cada universitat pugui avançar en la seva consolidació en els àmbits en què pugui assolir un major impacte global, i en la societat catalana.

Secció quarta

Pla Estratègic Universitari en Recerca d'Excel·lència

Article 32

Objecte i característiques generals

1. L'estratègia universitària en recerca d'excel·lència s'efectua per qualsevol dels mitjans de què disposen l'Administració de la Generalitat i les universitats. De manera específica es duu a terme mitjançant el Pla d'Estratègic universitari en Recerca d'Excel·lència, que té per objectiu reconèixer, promoure i consolidar la recerca d'excel·lència a les universitats, en qualsevol àmbit científic i fomentar la generació de coneixement d'impacte, la seva transferència i valorització.

2. El Pla reconeix l'esforç, la implicació i la voluntat institucional de la universitat per potenciar significativament la internacionalització i la qualitat de la recerca que efectuen els departaments, els instituts universitaris de recerca propis i els centres adscrits amb activitat de recerca, així com la seva interconnexió i col·laboració científica interna i externa, al més gran abast.

3. El Pla ha de suposar un impuls als projectes estratègics en recerca i a les polítiques científiques de la universitat, que fomentin la participació, promoguin la mobilitat del personal docent i investigador i la formació d'equips transdisciplinaris o interdisciplinaris.

4. Les característiques específiques del Pla es determinen per acord de Govern, a proposta del departament competent en matèria d'universitats i recerca, d'acord amb les universitats públiques.

5. Els departaments, instituts universitaris de recerca propis i els centres adscrits amb activitat de recerca, poden participar en el Pla mitjançant la universitat, i poden rebre una credencial acreditativa de la seva activitat excel·lent en recerca.

6. La participació en el Pla es pot fer extensiva a d'altres unitats de recerca, sense personalitat jurídica pròpia, reconegudes o aprovades per l'òrgan de govern competent de la universitat, que reuneixin les condicions determinades en el Pla i en els termes que s'hi estableixin.

7. El Pla ofereix a la universitat i als seus departaments, instituts universitaris de recerca propis i centres adscrits amb activitat de recerca, les opcions següents:

a) Sotmetre la seva activitat científica a una valoració/avaluació externa que comporti, en cas de ser positiva, l'obtenció d'una credencial.

b) Accedir als ajuts competitius que, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries i els requisits de la convocatòria, ofereixi el Pla, mitjançant l'AGAUR.

8. El director o directora del Pla és nomenat pel Govern a proposta de la persona titular del departament competent en matèria d'universitats i recerca entre persones de referència de la comunitat científica.

Article 33

Avaluació externa

1. AQU Catalunya aprova, convoca, organitza i gestiona els processos de valoració/avaluació externa per a l'obtenció de la credencial dels departaments, instituts universitaris de recerca propis o centres adscrits amb activitat de recerca, que participin en el Pla Estratègic Universitari en Recerca d'Excel·lència, així com els de la seva renovació.

2. AQU Catalunya ha d'aprovar uns indicadors objectius, coneguts, mesurables i internacionalment homologables per a la valoració/avaluació dels departaments. En la valoració/avaluació d'instituts universitaris de recerca propis i de centres adscrits amb activitat de recerca, ha de seguir els paràmetres habituals en avaluacions de centres de característiques similars a nivell internacional. La valoració/avaluació d'AQU Catalunya pot correspondre a la Comissió d'Avaluació de la Recerca o altra comissió creada per AQU d'acord amb el seu marc legal.

3. AQU Catalunya atorga les credencials del Pla per un període de cinc anys, renovable per iguals períodes de temps, prèvia superació d'una valoració/avaluació positiva per a la seva renovació.

Article 34

La credencial departament excel·lent en recerca

L'atorgament de la credencial de departament excel·lent en recerca comporta per part de la universitat i del seu departament, garantir que la recerca impacti qualitativament sobre la docència i el compromís de treballar per a la millora de l'activitat docent en tots els àmbits, i per reforçar l'impacte de la recerca sobre la transferència i la innovació, seguint els objectius de desenvolupament sostenible (ODS) de la ONU.

Article 35

La credencial institut universitari propi excel·lent en recerca

1. L'atorgament de la credencial d'institut universitari propi excel·lent en recerca comporta per part de la universitat i l'institut, treballar per l'assoliment dels compromisos següents:

- a) Promoure i facilitar la mobilitat, l'intercanvi i la col·laboració científica.
- b) Col·laborar amb els departaments excel·lents en recerca, mitjançant polítiques pròpies.
- c) Col·laborar amb els departaments que aspiren a l'obtenció de la credencial de departament excel·lent en recerca o a la seva renovació, durant tot el procés.

2. L'institut universitari per obtenir la credencial d'institut universitari propi excel·lent en recerca, ha de disposar d'un comitè científic d'avaluació externa.

Article 36

La credencial centre adscrit excel·lent en recerca

L'atorgament de la credencial de centre adscrit excel·lent en recerca comporta per part de la universitat i del centre adscrit, treballar per l'assoliment dels compromisos següents:

- a) Promoure i facilitar la mobilitat, l'intercanvi i la col·laboració científica.
- b) Donar suport als departaments excel·lents en recerca, mitjançant polítiques pròpies.
- c) Donar suport als departaments que aspiren a l'obtenció de la credencial de departament excel·lent en recerca o a la seva renovació, durant tot el procés.

Article 37 Finançament

1. La universitat amb departaments i/o instituts universitaris propis i/o centres adscrits amb activitat de recerca, que hagin obtingut una credencial, pot disposar de finançament complementari d'acord amb l'article 118.1b) de la Llei d'universitats de Catalunya, mitjançant contracte programa per un període de cinc anys, en el marc dels objectius per a la intensificació de la recerca i la transferència dels seus resultats, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries.

2. El contracte programa ha d'incorporar ajuts estructurals destinats a serveis científic-tècnics i altres estructures comunes o que puguin ajudar a enfortir la política científica de la universitat. També pot incorporar finançament per a la contractació de personal investigador d'acord amb la Llei de la ciència, la Tecnologia i la Innovació i la Llei d'Universitats de Catalunya.

Capítol 2 Els centres de Recerca de Catalunya (CERCA)

Secció primera Disposicions generals

Article 38 Sistema CERCA

Els centres CERCA i la Fundació Institució dels Centres de Recerca de Catalunya (I-CERCA) integren el sistema CERCA.

Article 39 Els centres CERCA

1. Els centres CERCA, centres de recerca de Catalunya, són entitats amb personalitat jurídica pròpia, sense ànim de lucre, i amb seu a Catalunya, que tenen com a objecte principal la recerca d'excel·lència.

2. Els centres CERCA constitueixen un referent propi i específic de Catalunya en matèria de recerca, i han estat reconeguts internacionalment com a model de recerca excel·lent i de frontera. La Generalitat exerceix, amb relació a aquests centres, les seves polítiques pròpies en recerca.

3. Els centres CERCA han de ser creats o participats per l'Administració de la Generalitat i, si escau, juntament amb una o més universitats o amb altres entitats públiques o privades.

Article 40 Objectiu i finalitat

1. Els centres CERCA tenen com a objectiu desenvolupar recerca en la frontera, del coneixement, orientada a la generació de nou saber i a l'impacte científic, tecnològic, econòmic i social.

2. Els centres CERCA han de dur a terme una activitat científica d'un altíssim nivell d'impacte, comparable sempre, a nivell mundial, amb els centres que els són referència.

Article 41 Organització

1. Els centres CERCA s'organitzen, d'acord amb el seu règim d'autonomia, establert a l'article 44 de la manera següent:

a) Una planificació d'activitats i un pla estratègic, amb supervisió posterior de l'activitat científica i de l'activitat econòmica i financera, subjecta al principi de transparència i al retiment de comptes.

b) Una governança eficaç que inclou una direcció a càrrec d'un investigador o investigadora, com a màxima autoritat científica, amb les facultats que li atorgui l'òrgan de govern col·legiat de l'entitat, d'acord amb els estatuts de cada centre.

c) Una gestió flexible i eficient, basada en l'autoexigència i la qualitat, i mesurable en estàndards internacionals. Disposen d'una persona qualificada professionalment amb tasques gerencials i administratives, i les funcions executives que l'òrgan col·legiat de govern de l'entitat i la direcció li atorguin, d'acord amb els estatuts de cada centre.

d) Un sistema de selecció i contractació de personal basat en l'estratègia pròpia de cada centre, amb l'objectiu de captar i retenir talent adaptat a cada entitat i que ha de tendir a configurar un nucli investigador bàsic estable i de competitivitat internacional.

e) Un assessorament i una avaluació científica periòdica de l'activitat investigadora del centre, d'acord amb els estàndards d'excel·lència en la recerca, efectuada per un comitè o un consell científic extern del centre, independent i de nivell adequat al centre.

2. Els centres CERCA desenvolupen les seves activitats principalment a Catalunya, sens perjudici de la seva projecció internacional.

3. Els centres CERCA han d'atendre els criteris de dimensionament o massa crítica d'acord amb els estàndards del seu àmbit de recerca. També s'han de considerar els criteris de singularitat i territorialitat.

Article 42 Direcció

1. La direcció dels centres CERCA correspon a un investigador o investigadora de reconeguda solvència científica, amb credencials internacionals i amb capacitat de lideratge.

2. La captació del director o directora s'efectua mitjançant convocatòria oberta a la presentació de candidatures internacionals, d'acord amb els criteris i el procediment que aprovi l'òrgan col·legiat de govern del centre. La selecció, basada en el mèrit

científic, correspon a un comitè en el que hi ha una participació del consell científic extern del centre.

Article 43

Règim jurídic

1. Els centres CERCA es regeixen, en l'àmbit de competència de la Generalitat, per aquesta Llei, per la normativa dictada en el seu desenvolupament, per la normativa aplicable a la figura jurídica adoptada per cada entitat, sempre que no contradigui el règim d'autonomia i de garanties d'aquesta Llei, i pels seus estatuts.
2. El règim jurídic dels centres CERCA establert en aquesta Llei té caràcter especial i prevalent, i és vigent llevat que es derogui expressament.
3. El Govern ha de vetllar perquè la normativa que s'aprovi tingui en consideració les especificitats pròpies de l'àmbit de la recerca i, si s'escau, adopti les mesures necessàries per facilitar el seu desenvolupament i l'acompliment dels seus objectius.
4. L'Administració de la Generalitat ha d'actuar d'acord amb el principi de garantia de l'autonomia dels centres CERCA, com a eix vertebrador del règim que els és aplicable, atesa la singularitat i no homologació de l'activitat científica. Aquest principi comporta que l'Administració de la Generalitat ha de vetllar perquè, en el seu àmbit de competència, no els hi siguin aplicables règims jurídics, requisits, procediments, condicions o restriccions, que suposin una minoració de la seva autonomia, o que comportin l'impacte de càrregues administratives que no siguin estrictament necessàries per al millor exercici de les seves activitats. Aquest principi actua en correlació amb els principis d'eficiència i retiment de comptes.

Article 44

Règim d'autonomia

1. Els centres CERCA gaudeixen de plena autonomia en el desenvolupament de llurs activitats fundacionals o estatutàries. El règim d'autonomia inclou, en tot cas:
 - a) La determinació de l'estructura i l'organització.
 - b) La plena capacitat de gestió.
 - c) L'elaboració, aprovació i gestió dels pressupostos i l'administració del patrimoni.
 - d) La política de recursos humans, que inclou la selecció, la contractació, el règim retributiu, l'autorització de les compatibilitats del personal, i també les condicions en què han de desenvolupar llurs activitats.
 - e) La selecció i contractació del director o directora per l'òrgan de govern col·legiat de l'entitat.
 - f) El règim d'imputació dels resultats de la recerca i de la transmissió de coneixement.
 - g) La constitució d'un consell científic assessor extern, format per científics i científiques de referència mundial, en cada àmbit del saber a què s'adscriu un centre.
 - h) El règim de participació del personal investigador i, si escau, del personal tècnic de suport a la recerca, en els beneficis que s'obtinguin dels resultats de la recerca, prèvia

comprovació del tipus de retorn que correspongui a la inversió pública que hagi fet l'entitat a què pertany. La remuneració no pot tenir en cap cas naturalesa retributiva o salarial.

i) L'aprovació dels criteris i procediments per donar compliment a la normativa en matèria de transparència, en allò que els sigui d'aplicació.

j) El règim de funcionament intern.

k) Qualsevol altra funció que sigui necessària per garantir l'acompliment de llurs finalitats i la consecució de llurs objectius.

2. Per al compliment de llurs finalitats, els centres CERCA gaudeixen d'autonomia econòmica i financera, d'acord amb llurs disponibilitats pressupostàries i els objectius establerts per llur pla estratègic, que pot vehicular-se, quan així es consideri pel departament competent en matèria d'universitats i recerca, a través d'un contracte programa. L'Administració de la Generalitat ha d'oferir als centres CERCA instruments que facilitin una gestió integral i eficient, com ara la gestió centralitzada de la tresoreria de la Generalitat (*cash pooling*), entre d'altres.

3. La supervisió i el control sobre l'activitat econòmica, financera i de gestió dels centres CERCA, només es pot portar a terme un cop aquesta activitat ha estat desenvolupada, pel sistema d'auditoria externa, amb caràcter anual, d'acord amb la normativa vigent.

4. Els òrgans de govern dels centres CERCA, en exercici de llur autonomia, disposen de plena capacitat en la presa de decisions, de conformitat amb llur document fundacional, els estatuts de cada entitat i llur règim de funcionament intern; i poden efectuar delegacions i apoderaments d'acord amb la normativa aplicable.

5. Els centres CERCA han de complir el seu règim d'autonomia, que no es pot limitar o condicionar en llur document fundacional, estatuts o règim de funcionament intern. Les entitats que creïn o participin en els centres CERCA no podran condicionar ni limitar el règim d'autonomia que els hi reconeix aquesta Llei i que és garantia d'eficiència i competitivitat.

6. La coordinació dels centres CERCA es du a terme pel departament competent en matèria d'universitats i recerca, i es pot articular mitjançant la I-CERCA. La informació que, d'acord amb la normativa vigent, els hi hagi de ser requerida per l'Administració de la Generalitat, ho serà mitjançant el departament competent en matèria d'universitats i recerca.

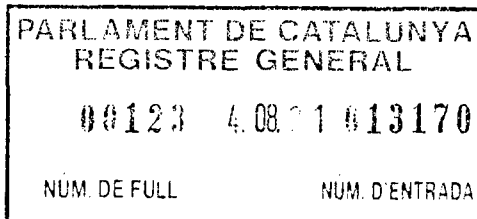
Article 45

Òrgan de govern col·legiat

1. L'Administració de la Generalitat participa, com a membre de ple dret, en el màxim òrgan de govern col·legiat dels centres CERCA.

2. La representació i substitució dels membres vocals públics en raó del càrrec que ocupen, corresponen a la persona que expressament es designi per a aquesta funció per l'òrgan competent.

3. Els departaments de l'Administració de la Generalitat que participin en els centres CERCA han de donar suport a l'activitat de recerca que efectuïn, i contribuir al sosteniment estructural de l'entitat, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries.

Article 46
Recursos humans

1. Els centres CERCA gaudeixen de plena autonomia i capacitat per a l'establiment de les seves pròpies polítiques de recursos humans.
2. Les decisions estratègiques i les relatives a la selecció i contractació de recursos humans, s'adopten per l'òrgan de govern col·legiat del centre, amb plena autonomia.
3. L'òrgan de govern col·legiat, en la determinació del règim retributiu aplicable del centre, pot aprovar un sistema objectiu d'avaluació periòdica de l'activitat del seu personal en els àmbits de recerca, desenvolupament tecnològic, direcció, gestió i transferència de coneixement. L'avaluació positiva pot comportar l'assignació d'un complement d'avaluació de l'activitat o concepte retributiu anàleg. L'assoliment de nous períodes d'avaluació positiva pot comportar l'increment del complement d'avaluació de l'activitat o concepte retributiu anàleg.
4. L'òrgan de govern col·legiat del centre pot aprovar les previsions de contractes d'investigador laboral fix i de personal tècnic de suport a la recerca fix i de suport i d'administració fix, amb assignació pressupostària, que s'hagin de proveir per promoció professional. En els processos de promoció professional s'avaluen la qualitat i rellevància de l'activitat duta a terme, els seus resultats i, si escau, l'aplicació i impacte d'aquests resultats.

Article 47
Recursos econòmics

1. Els centres CERCA es poden finançar amb qualsevol dels recursos admesos en dret, provinents de finançament públic o privat.
2. Els centres CERCA poden rebre finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya, mitjançant transferència, contracte-programa pluriennal, o bé mitjançant convocatòries públiques competitives, que poden incloure finançament estructural. Les transferències de l'Administració de la Generalitat als centres CERCA no requereixen conveni.

Secció segona
Centres CERCA del sector públic de l'Administració de la Generalitat

Article 48
Règim específic i excepcions

1. A l'efecte que els centres CERCA que formen part del sector públic de l'Administració de la Generalitat, gaudeixin de l'autonomia que tenen legalment reconeguda, i d'agilitat i eficiència en la gestió, els hi són d'aplicació les mesures que es contemplen en aquesta secció.
2. La normativa i els acords del Govern aplicables al conjunt del sector públic de l'Administració de la Generalitat, han d'establir les regulacions específiques i les exempcions necessàries, per facilitar el ple exercici de les activitats dels centres CERCA, sens perjudici de la normativa bàsica estatal.
3. Els centres CERCA no poden restar sotmeses a cap mesura restrictiva de l' autonomia o de supervisió i control que no siguin aplicables a les universitats

públiques de Catalunya. L'autonomia de gestió dels centres CERCA no pot ser inferior a la que disposen les universitats públiques.

4. La modificació dels estatuts dels centres CERCA, que hagin adoptat la figura jurídica de fundació, requereix l'autorització del Govern només quan impliqui un canvi de percentatge de la participació de la Generalitat en el Patronat. Els estatuts modificats s'han de posar en coneixement del departament competent en matèria d'universitats i recerca, dels altres departaments vinculats al centre, i del Protectorat de Fundacions.

Article 49

Despeses de personal i pressupost

1. Les normes sobre despeses de personal, les restriccions a la contractació i les mesures relatives a recursos humans restrictives o limitatives del seu règim d'autonomia, que es destinin específicament al conjunt del sector públic de l'Administració de la Generalitat, no els hi són aplicables i així s'ha de fer constar a la regulació que a tal efecte s'estableixi, sens perjudici de la normativa bàsica estatal.

2. Gaudeixen d'autonomia econòmica i financera, d'acord amb llurs disponibilitats pressupostàries i els objectius establerts en llur pla estratègic i, quan escaigui, en el contracte programa que se'n derivi.

3. Gaudeixen d'autonomia per a l'adopció de les decisions relatives a la destinació del saldo del compte de resultats de l'exercici pressupostari, del romanent dels exercicis anteriors i de les disponibilitats líquides de tresoreria.

4. L'excés o el benefici derivat de les transferències de l'Administració de la Generalitat o de les entitats del seu sector públic als centres CERCA, no ha de ser minorat de les transferències corrents establertes en el pressupost de la Generalitat de Catalunya o de les seves entitats per a l'exercici següent. El superàvit o els beneficis generats pel centre s'han de destinar al seu objecte i finalitat.

5. Els centres CERCA, constituïts sota la figura jurídica de fundació, que consoliden llur pressupost amb l'Administració de la Generalitat i que estan inscrits al Registre del sector públic de la Generalitat de Catalunya, als efectes de l'acreditació de llur capacitat financera, quan els sigui requerida en la participació en les accions de foment europees del Programa marc de recerca i innovació, són considerats integrats dintre del sector públic de l'Administració de la Generalitat.

Article 50

Patrimoni i contractació

1. Els acords de l'òrgan col·legiat de govern dels centres CERCA, relatius a la creació o participació en altres centres o organismes, també a l'estranger, i a l'adquisició onerosa o gratuïta, o a l'alienació de títols representatius de capital social, o també a la disminució o ampliació de capital en les societats mercantils i en les empreses que explotin tecnologia o coneixement, generat pels centres CERCA o de la seva propietat, no requereixen autorització del Govern. S'han de posar en coneixement dels departaments competents en matèria d'economia i d'universitats i recerca, i sempre que comportin obligacions econòmiques amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya requereixen la conformitat del departament competent en matèria d'economia.

En el supòsit d'alienacions, el preu mínim ~~s'ha de fixar d'acord amb els mètodes~~ de valoració comunament acceptats i, amb caràcter general, l'alienació dels títols s'ha de fer mitjançant subhasta o concurs en el marc d'un procediment sotmès als principis de publicitat i concurrència. No obstant això, l'òrgan col·legiat de govern del centre pot acordar l'alienació directa, total o parcial, de manera motivada, quan es doni algun dels casos previstos en l'article 35.6 de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana i, específicament en R+D+I, atesa la seva singularitat, en els supòsits següents:

a) Quan l'alienació es faci a una entitat sense ànim de lucre, declarada d'utilitat pública.

b) Quan l'alienació es faci de forma amb la finalitat d'incorporar un soci que coadjuvi a l'acompliment de l'objecte social de les societats que explotin tecnologia o coneixement generat pel centre CERCA, o de la seva propietat.

c) Quan per la limitació de la demanda, la urgència resultant d'esdeveniments imprevisibles, o la singularitat de l'operació, procedeixi l'adjudicació directa.

2. La contractació d'estudis o dictàmens i de qualsevol altra prestació, no requereix autorització o aprovació per part del Govern de la Generalitat, ni de l'aplicació dels protocols d'actuació, directrius o instruccions que s'aprovin en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic.

3. La reserva de percentatges mínims de contractes o l'establiment de qualsevol altre instrument per fomentar determinats objectius estratègics de la contractació pública, com poden ser els de caràcter social o ambiental, seran d'aplicació d'acord amb l'estratègia de cada centre.

4. Els actes d'adquisició, alienació, gravamen, així com qualsevol acte de disposició dels béns i drets que conformen el patrimoni material o immaterial dels centres CERCA, no ha de ser objecte d'aprovació o autorització del Govern, ni requereixen cap informe preceptiu de l'Administració de la Generalitat, sens perjudici de les obligacions d'informació i inventari. Les referències que la normativa patrimonial fa al Govern de la Generalitat s'entenen fetes a l'òrgan col·legiat de govern de l'entitat.

5. En cas que la dissolució d'un centre CERCA comporti la cessió global d'actius i passius, aquesta s'ha d'efectuar preferentment a un altre centre CERCA del sector públic o a una altra entitat del sector públic amb finalitats d'R+D+I. En cas de dissolució amb realització de béns, els béns sobrants o el patrimoni romanent s'han d'adjudicar, preferentment, a les entitats esmentades

6. Poden crear un fons propi, d'acord amb la normativa aplicable, destinat a millorar els seus ingressos i finançament, en base a la seva capacitat de generar mesures eficients i positives que repercutixin en l'obtenció de romanents.

Article 51 Governança

1. L'òrgan de govern col·legiat del centre ha de garantir la transparència, el bon govern de l'entitat i l'absència de conflicte d'interessos. L'específic règim d'autonomia de gestió de què gaudeixen, sens perjudici del retiment de comptes posterior, ha de comportar una gestió gerencial professional i uns resultats traduïbles en eficàcia i eficiència.

2. El model de governança de l'administració digital, de la dada i de serveis digitals aplicables al sector públic de l'Administració de la Generalitat, no s'aplica directament als centres CERCA. El departament competent en matèria d'universitats i recerca, en exercici de la seva funció coordinadora, ha de vetllar perquè els centres CERCA s'aproximin a aquest model, en tot allò que sigui compatible amb el seu règim d'autonomia.

Article 52

Personal investigador amb funcions de direcció

1. Els directors o directores dels centres CERCA i de la ICREA i seu el personal investigador amb funcions de direcció d'equips humans, instal·lacions i infraestructures, parcs científics i tecnològics i de programes i projectes científics i tecnològics, no tenen la consideració d'alts càrrecs als efectes de la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat.

2. Als efectes d'afavorir la seva mobilitat, d'acord amb la Llei de la ciència, la Tecnologia i la Innovació, els directors o directores dels centres CERCA i de la ICREA i el seu personal investigador amb funcions de direcció d'equips humans, instal·lacions i infraestructures, parcs científics i tecnològics i de programes i projectes científics i tecnològics, poden desenvolupar a l'empara del que estableix la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, una segona activitat docent, investigadora o de direcció científica a la universitat o a un altre centre o estructura de recerca del sector públic, vinculada al seu àmbit de coneixement.

3. Es determina que existeixen raons d'especial interès per al servei per tal que les persones que ocupen el càrrec de director o directora dels centres CERCA i de director o directora de la ICREA puguin superar els límits establerts per la normativa d'incompatibilitats en el desenvolupament d'una segona activitat docent, investigadora, o de direcció científica a la universitat o a un altre centre o estructura de recerca del sector públic.

Article 53

Impuls i participació en societats mercantils de base tecnològica

1. Els centres CERCA i el personal investigador que hi desenvolupa les seves funcions, previ acord del seu òrgan col·legiat de govern, poden crear o participar en el capital de les societats mercantils, que tinguin per objecte social:

- a) La recerca, el desenvolupament i la innovació.
- b) La realització de proves de concepte.
- c) L'explotació de patents d'invenció i, en general, la cessió i explotació dels drets de propietat industrial i intel·lectual.
- d) L'ús i aprofitament industrial o comercial de les innovacions i dels resultats obtinguts i desenvolupats per les entitats.
- e) La prestació de serveis tècnics desenvolupats per les entitats.
- f) Qualsevol altres, en l'àmbit de les finalitats i objectius que la institució autoritzi.

2. Els centres CERCA i el seu personal investigador poden crear, en els termes acordats per l'òrgan col·legiat de govern, empreses innovadores de base tecnològica o d'explotació de coneixement, generades a partir de patents o de resultats dels projectes de recerca que desenvolupen, o participar en el capital societatari. El seu personal tècnic de suport a la recerca i el personal expert en transferència,

responsables de plataformes i tècnics d'innovació, també poden tenir participació en aquestes empreses.

3. El règim de protecció dels resultats de la recerca desenvolupada pel personal investigador en les empreses en les que participin, és el que es deriva de la seva relació laboral amb el centre CERCA, tret que s'acordi el contrari.

Article 54

Supervisió i control

1. Els centres CERCA han de trametre al departament competent en matèria d'universitats i recerca la liquidació auditada del pressupost anterior i la resta de documentació que constitueixen els comptes anuals de les entitats o fons patrimonial equivalent de les quals el centre té participació majoritària.

2. Els representants de l'Administració de la Generalitat en l'òrgan de govern col·legiat dels centres CERCA han d'obtenir, en l'exercici del dret de vot, l'autorització prèvia del Govern, per mitjà del conseller o consellera competent en matèria d'universitats i recerca, en els supòsits següents:

a) Per a la formalització d'operacions d'endeutament o d'aval per un import superior al 50% dels fons patrimonials o dels recursos propis del centre o que sobrepassin la participació de l'Administració de la Generalitat. Per imports inferiors cal l'autorització del departament competent en matèria d'economia.

b) Per a l'alienació, el gravamen o qualsevol altres actes de disposició dels béns i drets aportats per l'Administració de la Generalitat, per a la dotació inicial del centre o per aportació posterior.

3. Els centres CERCA, sens perjudici de llur règim d'autonomia, resten sotmesos a l'auditoria, supervisió i control de la Intervenció General de la Generalitat i de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, i han de facilitar l'exercici de les funcions pròpies d'aquestes institucions.

Article 55

Extensió de les mesures

El Govern, a proposta del departament competent en matèria d'universitats i recerca, pot acordar fer extensives totes o algunes de les mesures de suport i simplificació administrativa, que s'estableixen per als centres CERCA del sector públic, a d'altres entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat en l'àmbit de l'R+D+I o que hi donin suport.

Secció tercera

Reconeixement com a centre CERCA

Article 56

Reconeixement

1. Els centres de recerca, amb seu a Catalunya, poden obtenir el seu reconeixement com a centre CERCA, d'acord amb el departament competent en matèria d'universitats i recerca, sempre que reuneixin els requisits següents:

a) Complir les regles específiques i els requisits exigits als centres CERCA.

b) Superar un procés d'avaluació científica externa i independent a l'efecte de conèixer el seu potencial d'excel·lència i d'impacte internacional, un cop hagi estat acreditat el compliment dels requisits previstos a la lletra a). Per poder ser reconegut com a CERCA, l'avaluació ha de considerar que el centre ha assolit un nivell excel·lent en la seva activitat científica.

c) Complir determinats criteris de dimensionament o massa crítica, d'acord amb els estàndards del seu àmbit de recerca.

2. El reconeixement com a centre CERCA s'obté, prèvia comprovació dels requisits, mitjançant resolució de la persona titular del departament competent en matèria d'universitats i recerca.

3. L'avaluació científica externa ha de seguir els paràmetres habituals en l'avaluació de centres de recerca de característiques similars en el seu àmbit a nivell internacional, i s'articula pel departament competent en matèria d'universitats i recerca, mitjançant la I-CERCA.

4. Per obtenir el reconeixement com a centre CERCA cal disposar d'un finançament estructural garantit, amb càrrec a algun dels departaments de l'Administració de la Generalitat, en el marc de les disponibilitats pressupostàries.

Article 57

Identificació com a centre CERCA

1. Els centres de recerca de Catalunya han d'afegir a la seva denominació l'acrònim CERCA. Aquesta identificació queda reservada exclusivament per als centres que gaudeixen d'aquest reconeixement.

2. La identificació CERCA no és exclouent d'altres acrònims que, si és el cas, els centres CERCA puguin emprar, com a conseqüència d'agrupacions en què participin, per al millor exercici de les seves funcions, competitivitat i visibilitat internacional.

Article 58

Manteniment o pèrdua de la condició de centre CERCA

1. Per mantenir el reconeixement com a centre CERCA, els centres s'han de sotmetre a una avaluació científica externa de llur activitat, amb la periodicitat que determini el departament competent en matèria d'universitats i recerca.

2. L'avaluació científica ha de seguir els paràmetres habituals en l'avaluació de centres de recerca de característiques similars en el seu àmbit a nivell internacional, i s'articula pel departament competent en matèria d'universitats i recerca, mitjançant la Fundació I-CERCA.

3. Un cop superada l'avaluació periòdica positiva al més alt nivell que l'escala d'avaluació emprada permeti, el centre accedeix a un pla de recursos dedicats al finançament estructural que l'Administració de la Generalitat, mitjançant la Fundació I-CERCA, posi a la seva disposició, en la mesura de les disponibilitats pressupostàries.

4. La condició de centre CERCA es perd, prèvia audiència al centre, quan deixi de complir les regles específiques i els requisits exigits en el seu reconeixement, o en el cas d'obtenir un resultat negatiu en la seva avaluació científica.

Secció Quarta

La Fundació I-CERCA

Article 59

Objecte

PARLAMENT DE CATALUNYA	
REGISTRE GENERAL	
00129	4.08.11 013170
NÚM. DE FULL	NÚM. D'ENTRADA

La Fundació I-CERCA té per objecte el suport als centres CERCA i treballa per llur projecció corporativa, institucional i científica; contribueix a la implementació de les polítiques de la Generalitat adreçades als centres de recerca i a d'altres estructures en R+D+I.

Article 60

Règim jurídic

1. El règim específic i les excepcions previstes a la secció segona d'aquest capítol, llevat de l'article 52, relatiu al personal investigador amb funcions de direcció, són aplicables a la I-CERCA, als efectes de garantir un règim jurídic equiparable que faciliti les seves relacions amb els centres, i que contribueixi a l'eficiència en l'acompliment del seu objecte i finalitats.

2. El personal investigador dels centres CERCA i de les universitats poden col·laborar amb la I-CERCA, en el desenvolupament de les funcions que té assignades, en les tasques d'avaluació i en els projectes o programes que duguï a terme.

Capítol 3

La Fundació ICREA

Article 61

Definició

La Fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA), és una estructura de recerca promoguda i participada per l'Administració de la Generalitat que té per objectiu principal contribuir a la captació i retenció de talent internacional, mitjançant un procés de selecció, basat exclusivament en el mèrit científic, i d'acord amb els criteris i procediment aprovats per la Institució; així com contribuir significativament a l'excel·lència en recerca.

Article 62

Règim jurídic

1. El règim jurídic dels centres CERCA és aplicable a la ICREA, que disposa del mateix nivell d'autonomia, així com del mateix règim específic i de les excepcions establertes per als centres CERCA del sector públic, a la secció segona d'aquest capítol.

2. No poden aplicar-se a la ICREA mesures restrictives o limitatives de la seva autonomia, ni cap altra mesura que no sigui aplicable als centres CERCA del sector públic.

3. Els investigadors i investigadores ICREA poden desenvolupar la seva activitat investigadora a les universitats o a d'altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, mitjançant un conveni d'adscripció, d'acord amb l'article 19.3. Els investigadors i investigadores ICREA que de forma complementària a l'activitat de recerca que desenvolupen a la universitat o altre agent d'adscripció, exerceixen en la mateixa universitat o agent d'adscripció, funcions docents, de director o directora, de direcció d'equips humans, d'instal·lacions, i de programes i projectes científics i

tecnològics, poden percebre, mentre durin aquestes responsabilitats addicionals, una compensació econòmica, d'acord amb la política retributiva de l'entitat d'adscripció. La compensació econòmica s'ha de finançar per l'entitat d'adscripció i es pot abonar a l'investigador directament per ICREA, o per l'entitat, en els termes que s'acordi en el conveni. Aquestes responsabilitats addicionals es consideren una activitat efectuada en el marc del règim de dedicació que l'investigador té atribuït a ICREA, sens perjudici del règim d'imputació dels resultats de la recerca que s'acordi entre les parts.

4. Els investigadors i investigadores ICREA poden desenvolupar la seva activitat investigadora en d'altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, mitjançant un conveni de col·laboració científica, d'acord amb aquesta Llei i la Llei de la ciència, la tecnologia i la Innovació i aquesta Llei.

Capítol 4

Hospitals universitaris de la Generalitat de Catalunya

Article 63

Recerca

1. Els hospitals universitaris són agents neuràlgics dins del sistema d'R+D+I de Catalunya, en la generació de coneixement d'excel·lència en ciències de la salut i en la translació d'aquest coneixement en benefici de la salut i el benestar de les persones.

2. La recerca clínica i epidemiològica i la transferència de coneixement es consideren part essencial de la missió dels hospitals universitaris, atès el seu alt valor social i de millora de la qualitat de vida de les persones, i els seus efectes econòmics.

3. Els concerts formalitzats entre les universitats i les institucions sanitàries, han d'establir les bases per garantir l'activitat docent, de recerca i assistencial, de manera coordinada, eficient i transparent, d'acord amb el règim aplicable als llocs de treball vinculats, que són considerats, a tots els efectes, com un únic lloc de treball, d'acord amb el marc legal aplicable al règim de concerts entre les universitats i les institucions sanitàries.

4. Les institucions concertades, en el marc jurídic aplicable, han de potenciar la recerca, afavorir el desenvolupament i la consolidació de departaments universitaris en àrees de coneixement de l'àmbit de la salut, i garantir la coordinació entre les institucions sanitàries concertades i les universitats.

5. Els hospitals universitaris formen, juntament amb les universitats, els professionals de la salut en les competències, habilitats i actituds necessàries per a l'exercici de la seva professió; desenvolupen majoritàriament la recerca bàsica en l'àmbit de les ciències de la salut; impulsen l'entorn socioeconòmic en l'àmbit de la salut i atrauen capital privat i mecenatge.

6. La destacable recerca en salut efectuada pels hospitals universitaris de la Generalitat, es veu complementada i reforçada per la que efectuen els hospitals associats a la universitat i d'altres hospitals i institucions de recerca en salut.

7. Les aliances en l'àmbit de la recerca en salut, com l'Aliança IRISCAT (Instituts de Recerca i Innovació en Salut de Catalunya) són agrupacions estratègiques i espais de cooperació que potencien exponencialment l'impacte de la recerca efectuada pels seus agents integrats.

Article 64

Polítiques públiques de la Generalitat

1. L'Administració de la Generalitat ha de mantenir i reforçar les polítiques d'incorporació de personal investigador als hospitals universitaris i desenvolupar, juntament amb aquests, una gestió de recursos humans dedicats a la recerca que en maximitzi la capacitat científica; també ha d'impulsar la incorporació de personal tècnic de suport a la recerca i gestor de la recerca, d'acord amb el marc legal que els sigui aplicable.
2. Els hospitals universitaris han de dur a terme una planificació estratègica dels seus recursos humans dedicats a la recerca, amb la finalitat de garantir un impacte màxim sobre la seva acció investigadora.
3. Les polítiques públiques de la Generalitat relatives als recursos humans dedicats a la recerca dels hospitals universitaris han d'incloure, dins del marc legal aplicable, la tutorització, l'avaluació continuada, la formació per competències, els reconeixements, els incentius i la supervisió orientada a la millora, entre d'altres.
4. L'Administració de la Generalitat i els hospitals universitaris, han de fomentar la mobilitat del personal investigador, per facilitar el desenvolupament de la seva activitat investigadora en altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, i la cooperació interprofessional amb altres àmbits de coneixement, en el marc legal aplicable.

Capítol 5

Infraestructures científic-tècniques singulars del sector públic de l'Administració de la Generalitat

Article 65

Infraestructures científiques singulars

1. Les infraestructures científic-tècniques singulars del sector públic de l'Administració de la Generalitat tenen l'objectiu d'oferir a la comunitat científica les grans instal·lacions, els recursos i els serveis necessaris, altament especialitzats, per dur a terme recerca i desenvolupament d'avantguarda i màxima qualitat científica, en àmbits singulars que requereixen un important finançament d'inversió, manteniment i operativitat.
2. El caràcter excepcional, en el seu àmbit específic, de les infraestructures científic-tècniques singulars del sector públic de l'Administració de la Generalitat, així com les importants inversions públiques que s'hi destinen, comporta que siguin considerades estructures obertes, i posades a disposició de la comunitat científica, i de les empreses innovadores, en el seu més gran abast, d'acord amb el règim propi de funcionament de cada infraestructura.
3. El departament competent en matèria d'universitats i recerca ha de potenciar l'explotació i coordinació òptima de les diferents infraestructures científic-tècniques singulars del sector públic de l'Administració de la Generalitat, i treballar, conjuntament amb les pròpies infraestructures, perquè en el seu àmbit singular de recerca contribueixin notablement a l'impuls, consolidació i innovació de la indústria i al creixement de l'activitat econòmica.

Article 66

Polítiques públiques de la Generalitat

1. El Govern ha de prioritzar les infraestructures científic-tècniques singulars del sector públic de l'Administració de la Generalitat en els àmbits de recerca necessaris per a la comunitat científica i que comportin internacionalment un avantatge estratègic o competitiu per a Catalunya.

2. El Govern en la definició estratègica i planificació de les infraestructures científic-tècniques singulars del sector públic de l'Administració de la Generalitat, ha de garantir que puguin desenvolupar tot el seu potencial i actuar com a motor dinamitzador de la recerca; així també ha de fomentar la interdisciplinarietat necessària per a la recerca de frontera, i la valorització socioeconòmica de les seves activitats.

3. Les polítiques públiques de la Generalitat han de facilitar l'accés del personal investigador dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya a grans infraestructures científic-tècniques singulars de fora de Catalunya i fomentar la col.laboració i participació del personal investigador, tècnic de suport a la recerca i gestor de la recerca.

4. Les polítiques públiques de la Generalitat han de facilitar la incorporació de les e-infraestructures en els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, l'accés a bases de dades sofisticades i el desenvolupament de portals i plataformes i de xarxes virtuals de recerca col.laborativa avançada i oberta a tots els àmbits i sectors.

Títol 5

Altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya

Article 67

Parcs científics i tecnològics

1. Els parcs científics i tecnològics són instal·lacions i organitzacions vinculades a un espai físic i al seu entorn territorial, amb l'objectiu de promoure i facilitar la recerca, la innovació i la competitivitat de les entitats que hi treballen, fent ús de les seves instal·lacions o de la seva organització.

2. Els parcs científics i tecnològics han de treballar, amb visió a mig i llarg termini, per generar coneixement conjuntament amb les universitats, els centres de recerca i altres entitats públiques i privades, incorporades o associades, per potenciar el seu entorn d'influència territorial i social, en tots els àmbits.

3. Els parcs científics i tecnològics han de proporcionar espais de qualitat orientats a l'aplicació del coneixement; i potenciar la capacitat tractora de centres tecnològics, empreses, estructures de valorització i incubadores especialitzades.

Article 68

Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya (CSUC)

El CSUC és un agent del sistema d'R+D+I de Catalunya que treballa fonamentalment per la compartició o mancomunació de serveis de les entitats consorciades i que persegueix millorar l'eficàcia, l'eficiència i la sostenibilitat del sistema universitari i de recerca, d'acord amb els seus estatuts.

Article 69

Els serveis científicotècnics i altres infraestructures de suport i de cooperació entre agents.

1. Els agents del sistema d'R+D+I de Catalunya poden constituir agrupacions entre ells o amb altres agents de fora del sistema, amb els objectius de cooperació, compartició i potenciació que acordin. L'entitat resultant de l'agrupació es considera agent integrat en el sistema d'R+D+I de Catalunya.

2. Els observatoris científics, els biobancs, les col·leccions científiques de referència, els estabularis, els museus i arxius que desenvolupen recerca, els portals i les plataformes, i les biblioteques de referència científica, els centres d'estudis i de recerca territorials o locals, i qualsevulla altres instal·lacions que puguin ser susceptibles d'assimilar-s'hi, desenvolupen una important funció de suport i potenciació de la recerca i de la seva difusió, i són considerats agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.

3. Els serveis científicotècnics poden desenvolupar recerca, especialment recerca tecnològica i de processos d'administració i innovació i, a aquest efecte, poden comptar amb personal investigador i personal tècnic de suport a la recerca, d'acord amb el règim aplicable a l'agent respectiu. L'activitat de foment de l'Administració de la Generalitat ha de considerar la recerca efectuada per aquests serveis, en els termes que s'escaiguin.

Article 70

Centres tecnològics

1. Els centres tecnològics i les seves agrupacions són estructures generadores i proveïdores de tecnologia innovadora i diferencial per donar resposta a les necessitats de l'empresa i potenciar la seva competitivitat.

2. Els centres tecnològics treballen al servei dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya amb funcions d'intermediació entre el mercat i els generadors de coneixement, especialment universitats, centres i instituts de recerca.

3. Els centres tecnològics han de desenvolupar una funció destacada com a impulsors del teixit econòmic innovador en sectors estratègics per a Catalunya, i promoure aliances amb els principals agents d'innovació nacionals i internacionals.

4. L'Administració de la Generalitat i els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya han de treballar conjuntament amb els centres tecnològics per potenciar el valor de la recerca, el coneixement, la transferència, la valorització, la internacionalització i l'accés a fonts de finançament públic i privat.

5. L'Administració de la Generalitat dona suport als centres tecnològics del sistema d'R+D+I de Catalunya, en el marc de les seves polítiques públiques.

Títol 6

Les agències de suport i finançament del sistema d'R+D+I de Catalunya

Article 71

Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR)

1. L'AGAUR és una agència de finançament dels programes i les línies de foment de la recerca que li siguin encomanats per l'Administració de la Generalitat o d'altres entitats públiques, mitjançant contracte programa o encàrrecs específics; i desenvolupa la seva activitat d'acord amb la Llei 7/2001, de 31 de maig, els seus estatuts, la normativa en matèria de subvencions i la resta de normativa aplicable.

2. L'AGAUR gestiona el finançament de fons públics destinats a la recerca d'acord amb els principis d'avaluació, eficiència, qualitat, publicitat, transparència i objectivitat; garanteix el retiment de comptes; facilita el seguiment de les actuacions i racionalitza la gestió, amb reducció de les càrregues administratives.

3. El foment de la recerca que es gestiona per l'AGAUR ha de tenir en compte el marc de les directrius, plans i programes europeus i contribuir a conformar l'Espai Europeu de Recerca, d'acord amb els principis següents:

a) Els procediments han d'evitar l'excés de regulació i han de ser transparents i entenedors.

b) L'avaluació ha de ser de caràcter estrictament científic i d'acord amb estàndards europeus d'avaluació de la recerca.

c) L'actuació de l'AGAUR s'ha de regir per criteris d'eficiència, d'impacte de l'activitat desenvolupada i d'obtenció de resultats.

4. Les subvencions derivades de les accions de foment en l'àmbit de la recerca, amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya han de ser compatibles amb el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. Un cop concedides, no poden ser reduïdes parcialment o totalment per aquesta causa.

5. Les convocatòries per al finançament de la recerca i la innovació han de facilitar, sempre que sigui possible, el cofinançament amb aportacions o altre tipus de participacions per part de persones físiques o jurídiques privades, que a la vegada els hi comportin beneficis relacionats amb aquestes aportacions, com pot ser, entre d'altres, disposar d'un retorn sobre els resultats i la participació en *royalties*, en els termes que cada convocatòria determini, d'acord amb la normativa aplicable i amb el que, a partir d'aquesta, les parts puguin conveniar.

Article 72

Agència per a la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ)

L'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ) és una entitat estratègica que ofereix finançament i serveis a les empreses per créixer i innovar a Catalunya, a Europa i al món; que facilita i potencia la transferència de patents, la seva valorització i la creació d'empreses llavor; i que contribueix a l'atracció de finançament inversor i a l'assessorament financer. A l'efecte d'aquesta Llei, ACCIÓ es considera un agent clau de l'estratègia de transferència i valorització del sistema d'R+D+I de Catalunya.

Article 73

Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS)

L'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS) és una entitat estratègica de la Generalitat en l'àmbit de la salut, que va ser creada amb l'objectiu de generar coneixement rellevant per contribuir a la millora de la qualitat, seguretat i sostenibilitat del sistema de salut de Catalunya, per facilitar la presa de decisions a la ciutadania, professionals i gestors de l'àmbit de la salut, i als òrgans responsables de la planificació en salut, així com facilitar la implicació dels professionals sanitaris en el sistema i la seva coresponsabilitat en la consecució de les finalitats comunes i la qualitat de l'atenció. Desenvolupa tasques d'avaluació i de finançament de la recerca en l'àmbit de les seves funcions.

Títol 7
Promoció i transmissió dels resultats de la recerca

Article 74
Transferència de tecnologia i transmissió del coneixement

1. La transmissió activa del coneixement a la societat, a través de les activitats científiques i del seu desenvolupament, és una important funció d'interès social per part dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, amb l'objectiu de contribuir a la competitivitat del sector econòmic, empresarial, social i cultural; a l'acompliment dels objectius de desenvolupament sostenible (ODS) de la ONU, locals, nacionals i globals; a la millora del sector públic i a l'increment de la qualitat de vida.

2. Els departaments competents en matèria d'universitats i recerca, salut, empresa i economia, i la resta de departaments que per raó de matèria contribueixen a la innovació i la transferència, conjuntament amb les universitats i els altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, han d'impulsar la transmissió del coneixement com a element imprescindible i indissociable de l'activitat investigadora, i han de promoure la col·laboració amb els sectors econòmic-empresarials, als efectes de facilitar la transmissió eficient de coneixement a les empreses, a les institucions i a la societat en general.

3. Les polítiques públiques de la Generalitat han de fomentar un sistema de transferència de tecnologia i de transmissió del coneixement altament professionalitzat i proactiu, de proximitat i especialitzat, amb massa crítica suficient per traslladar de manera eficient els resultats de la recerca a la societat.

4. L'Administració de la Generalitat i els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya han de contribuir al treball de creació i innovació conjuntes entre el personal investigador i els emprenedors i empenedores; i cooperar per integrar esforços i coneixements, promovent contactes, facilitant informació i, quan escaigui, mitjançant l'impuls d'espais de trobades i de plataformes obertes de compartició de coneixements i necessitats, que tinguin en compte les característiques específiques del territori i contribueixin a l'especialització intel·ligent, la consolidació, l'impuls i la sostenibilitat de la indústria catalana de manera descentralitzada. La transferència i innovació que impulsi i fomenti l'Administració de la Generalitat també ha de ser efectiva en l'economia de les comarques amb municipis petits, en despoblació o d'alta muntanya.

5. L'Administració de la Generalitat i els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya han d'actuar de manera activa en la gestió de la propietat industrial i intel·lectual, tant en les seves modalitats "cap al mercat" com "des del mercat", en totes les formes i variants, i en les diferents etapes d'aquesta gestió.

6. La contractació per portar a terme treballs de recerca o de caràcter tècnic ha d'atendre el principi de compensació. Els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya han de ser compensats, com a mínim, pels costos, directes o indirectes, que siguin atribuïbles a cada contracte. El principi de compensació s'ha de promoure en els supòsits de col·laboració i titularitat compartida dels resultats, en els termes que acordin les parts en el marc del règim jurídic aplicable als convenis de col·laboració científica.

Article 75
Models de transferència de tecnologia i de transmissió del coneixement

1. L'Administració de la Generalitat ha d'impulsar, conjuntament amb els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de l'Administració de la Generalitat, un model propi de gestió de la innovació i la transferència, i models específics adaptats a les característiques dels diferents agents.

2. El model sistèmic ha de posar en valor les diferents estructures de transferència i innovació existents, potenciar la compartició i agregació tant de les pròpies estructures com del personal especialitzat en patents, gestors de contractes i experts en declaració d'invencions. El model d'innovació i transferència propi del sistema d'R+D+I de Catalunya ha de disposar dels recursos i mitjans suficients amb un finançament estructural, en el marc de les disponibilitats pressupostàries, i el seu rendiment ha de ser avaluat periòdicament.

3. El model específic dels diferents agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de l'Administració de la Generalitat, ha de ser aprovat pel propi agent, d'acord amb les seves característiques i necessitats, de manera que s'asseguri la proximitat al personal investigador i als grups de recerca. L'Administració de la Generalitat ha d'impulsar i potenciar, amb mesures de foment estratègic, les unitats d'innovació, transferència i valorització, les acceleradores de projectes i la professionalització en totes les etapes de la gestió.

4. Els instruments de transferència de tecnologia i transmissió del coneixement han de ser competitius i transparents, mitjançant procediments àgils i eficients, sense que suposin càrregues administratives innecessàries en la seva sol·licitud i atorgament, minimitzant l'impacte administratiu en els processos de transferència des del sector públic.

Article 76

Cultura, educació científica i capacitat innovadora

1. L'Administració de la Generalitat, mitjançant els departaments competents en matèria d'universitats i recerca i d'educació, ha de promoure la cultura i l'educació científiques, així com la capacitat innovadora, en tots els nivells del sistema educatiu i en les activitats de formació, amb l'objectiu de fomentar vocacions investigadores i emprenedores i contribuir a la capacitat i implicació de la ciutadania en la participació activa en aquests àmbits.

2. Els agents del sistema d'R+D+I de Catalunya contribueixen, en el marc de la seva competència, a la promoció de la cultura científica, com a part integrant de la seva missió.

3. L'Administració de la Generalitat i les universitats, han de potenciar la formació dels estudiants de grau en la gestió de la propietat industrial i intel·lectual, i de manera més intensiva en els estudis de postgrau.

4. L'Administració de la Generalitat i les universitats han d'impulsar programes de formació continuada i específica, adreçada a les unitats de transferència i innovació dels diferents agents del sistema d'R+D+I i de les empreses.

5. El personal investigador ha de contribuir a la divulgació i comunicació a la societat dels principals aspectes de la seva recerca i del seu impacte, de forma entenedora i accessible.

Article 77

Informació i transmissió del coneixement

1. L'Administració de la Generalitat ha de formular una política pròpia de ciència oberta relativa als agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del seu sector públic, que sigui compatible i assimilable a la dels països més avançats, i en tots els àmbits de progrés del coneixement.

2. El departament competent en matèria d'universitats i recerca i els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, del sector públic de l'Administració de la Generalitat, han de facilitar accions de difusió i, si escau, l'accés obert als usuaris finals, als ciutadans, a les organitzacions que representen a la societat i a l'empresa, dels resultats de la recerca finançada amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya, en les condicions que s'estableixin en les corresponents accions de foment, com a mesura per a millorar el seu impacte.

3. El departament competent en matèria d'universitats i recerca conjuntament amb les universitats i altres agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, han de treballar conjuntament per millorar:

a) La coordinació en l'adquisició de bibliografia i informació científica, així com la compartició de costos, incrementant l'eficiència i la disminució de costos administratius i eliminant les despeses innecessàries.

b) L'habilitació d'infraestructures i procediments amb la finalitat que el personal investigador pugui dipositar la producció de la seva activitat científica i l'emmagatzematge de dades recollides o produïdes en l'activitat de recerca, en repositoris que garanteixin l'accés obert a la informació produïda pel sistema, de manera entenedora i dins del marc legal aplicable, generant un espai comú de qualitat i valor afegit. De la mateixa manera, aquests repositoris han de permetre que les dades siguin localitzables, accessibles, reproduïbles i interoperables en el marc ètic i de respecte al treball científic aliè, de què s'ha dotat el sistema català d'R+D+I.

c) La publicació de dades de forma normalitzada, seguint protocols d'interoperabilitat i emprant identificadors internacionals.

4. L'Administració de la Generalitat gaudeix, en els termes establerts a les accions de foment amb càrrec als seus pressupostos, i amb ple respecte a la confidencialitat de les dades, del dret d'accedir gratuïtament a la informació dels resultats de la recerca que ha finançat íntegrament, amb la finalitat d'utilitzar-la per a l'elaboració, l'aplicació i el seguiment dels seus programes i polítiques públiques.

5. Els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de l'Administració de la Generalitat, han de proveir l'Administració de la Generalitat i el propi sistema, de la informació necessària per proposar i desenvolupar polítiques públiques generals i sectorials, i per facilitar-ne el seguiment i, en el seu cas, el manteniment, la modificació o substitució. També amb finalitats estadístiques.

6. L'Estratègia catalana de ciència oberta ha de considerar i incorporar, en els termes que corresponguin, allò establert en aquest article.

Article 78

Aplicació del dret privat a determinats contractes

1. Els contractes formalitzats pels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, relatius a la promoció, gestió i transmissió de resultats de

l'activitat de R+D+I es regeixen pel dret privat, amb subjecció al principi de llibertat de pactes.

2. Poden ser adjudicats de forma directa els contractes següents:

a) Contractes de societat subscrits per a la constitució o participació en societats.

b) Contractes de col·laboració per a la valorització i transferència de resultats de l'activitat d'R+D+I.

c) Contractes de transmissió a tercers de drets sobre els resultats de l'activitat d'R+D+I en els supòsits següents:

- Quan els drets es transmetin a una administració pública o, en general, a qualsevol persona jurídica de dret públic o privat que pertanyi al sector públic.
- Quan els drets es transmetin a una entitat sense ànim de lucre, declarada d'utilitat pública.
- Quan fos declarat desert el procediment promogut per l'alienació o aquest resultat fallit com a conseqüència de l'incompliment de llurs obligacions per part de l'empresa o entitat adjudicatària, sempre que no hagués transcorregut més d'un any des de la resolució o acord que declarés la circumstància habilitant.
- Quan la titularitat del dret correspongués o dos o més propietaris i la transmissió s'efectuï a favor d'un o més copropietaris.
- Quan la transmissió s'efectuï a favor de qui ostenta un dret d'adquisició preferent.
- Quan la titularitat del dret correspongui a dos o més propietaris algun dels quals no pertanyi al sector públic i el copropietari o copropietaris privats haguessin formulat una proposta concreta de condicions de la transmissió.
- Quan per les peculiaritats del dret, la limitació de la demanda, la urgència resultant d'esdeveniments imprevisibles o la singularitat de l'operació procedeixi l'adjudicació directa.
- Quan resulti procedent per la naturalesa i les característiques del dret o de la transmissió, segons la normativa vigent, com és el cas de les llicències de ple dret o de les llicències obligatòries.

d) Contractes de prestació de serveis de recerca i assistència tècnica amb entitats públiques i privades, per al desenvolupament de treballs de caràcter científic i tècnic o per al desenvolupament d'ensenyaments d'especialització o activitats específiques de formació. Si l'entitat receptora del servei és del sector públic subjecte a la normativa de contractes del sector públic, aquesta s'haurà d'ajustar a les prescripcions d'aquesta normativa per a la celebració del contracte.

3. La transmissió a tercers de drets sobre els resultats de l'activitat de recerca, bé sigui per a la cessió de la titularitat d'una patent o per a la concessió de llicències d'explotació, o per a les transmissions i contractes relatius a la propietat intel·lectual, es regirà pel dret privat, i s'ha d'efectuar mitjançant una contraprestació que es correspongui al seu valor de mercat.

Títol 8

Internacionalització i acció exterior en R+D+I

Article 79

Internacionalització

1. El sistema d'R+D+I de Catalunya s'incardina en l'àmbit comunitari europeu, com a part integrant de l'espai europeu de recerca i coneixement, i també es vincula amb

d'altres organismes i institucions internacionals en R+D+I, en l'àmbit de competència de la Generalitat.

2. La Generalitat en l'àmbit de la seva competència i en el marc de la governança establerta al Títol I de la Llei de la ciència, la Tecnologia i la Innovació, participa en:

a) La formació de les posicions de l'Estat davant la Unió Europea, especialment davant del Consell de Ministres, en els afers relatius a la competència o als interessos de Catalunya, en els termes establerts a l'EAC i a la legislació en matèria d'R+D+I.

b) La definició de les polítiques en R+D+I de la Unió Europea d'interès a Catalunya.

c) El suport a la participació del personal investigador del sistema d'R+D+I de Catalunya en les associacions i els consells científics internacionals.

Article 80

Comunitat investigadora a l'exterior

1. Es reconeix a la comunitat investigadora a l'exterior, amb vincles amb el sistema d'R+D+I de Catalunya, la seva contribució a l'avenç del coneixement, la difusió, la visibilitat i el reconeixement de la ciència. La comunitat investigadora a l'exterior es considera vinculada al sistema d'R+D+I de Catalunya, als efectes d'aquesta Llei.

2. El departament competent en matèria d'universitats i recerca ha d'establir connexions amb la comunitat investigadora a l'exterior per reforçar els seus vincles amb Catalunya, i promoure la seva col.laboració amb els investigadors i investigadores dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.

Article 81

Promoció científica a l'exterior

1. El departament competent en matèria d'universitats i recerca, en l'àmbit de competència de la Generalitat, ha de projectar l'acció exterior dels investigadors i investigadores dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya i promocionar els interessos de Catalunya en aquest àmbit, en el marc legal aplicable.

2. L'Administració de la Generalitat i els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya han de treballar per l'impuls de Catalunya en la compartició i col.laboració científica internacional, i per a la difusió i el reconeixement de la recerca que es desenvolupa prioritàriament des de Catalunya, amb l'objectiu d'ampliar la col.laboració, connexió i projecció internacional del talent.

Article 82

Programes estratègics de captació de talent investigador internacional

1. L'Administració de la Generalitat ha de reforçar i prioritzar els programes estratègics de caràcter competitiu actius, o impulsar-ne de nous, que tinguin per objectiu la captació, retorn i retenció de talent investigador internacional als agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya.

2. Les universitats públiques que impulsin programes propis d'R+D+I amb l'objectiu de captació, retorn i retenció de talent investigador internacional, poden disposar de finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat, mitjançant contracte programa subjecte a l'avaluació de resultats, en el marc de l'article 118.1, b) de la Llei d'Universitats de Catalunya, per a la contractació de personal investigador d'acord

amb les modalitats contractuals de la Llei de la ciència, la Tecnologia i la Innovació. Aquestes iniciatives universitàries es canalitzen a través dels programes conjunts que es duen a terme entre l'Administració de la Generalitat i les universitats públiques, o mitjançant l'impuls de noves iniciatives o programes, en funció de les disponibilitats pressupostàries.

Títol 9

El mecenatge en R+D+I

Capítol 1

Disposicions generals

Article 83

Mecenatge i entitats beneficiàries

1. A l'efecte d'aquesta Llei s'entén per mecenatge tota contribució privada aportada de forma altruista en benefici de l'R+D+I de Catalunya.
2. A l'efecte d'aquesta Llei té la condició de mecenes tota persona física o jurídica, herència jacent, comunitat de béns i altres organitzacions sense personalitat jurídica que constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptibles d'imposició, que realitzen aportacions considerades mecenatge.
3. Els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de l'Administració de la Generalitat han de treballar per a l'obtenció de donacions i l'aconseguit de mecenatge de qualsevol tipus i per a qualsevol finalitat en l'àmbit de les seves activitats en R+D+I.
4. El departament competent en matèria d'universitats i recerca, en l'àmbit de competència de la Generalitat, ha d'impulsar i proposar al Govern i, si escau, per a la seva elevació al Parlament de Catalunya, mesures fiscals i de qualsevol altre ordre, que promoguin el mecenatge científic.

Article 84

Règim jurídic i de fiscalitat

1. El règim jurídic del mecenatge en R+D+I, en l'àmbit de competència de la Generalitat, és l'establert en aquesta Llei, en altra normativa aplicable sobre mecenatge i en la normativa tributària i fiscal que correspongui.
2. El tractament fiscal aplicable al mecenatge científic en favor dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, no hauria de ser menys favorable que el que en cada moment sigui el més beneficiós regulat en les lleis pressupostàries i de caràcter fiscal vigents i aplicables a d'altres sectors o activitats, en el marc de la fiscalitat de competència de la Generalitat i d'acord amb la legislació vigent. Amb aquest objectiu el Govern ha d'impulsar i presentar al Parlament les iniciatives que resultin de l'assessorament del CORICAT, previst a l'article 13, o del Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya, previst a l'article 88, per millorar el marc normatiu aplicable a la fiscalitat i al mecenatge científic a l'efecte que estiguin en línia amb els sistemes més avançats.
3. Les lleis de pressupostos de la Generalitat de Catalunya poden establir anualment una relació d'activitats prioritàries de mecenatge en R+D+I i determinar els agents beneficiaris, i poden elevar, quan s'escaigui, fins a cinc punts percentuals els percentatges i límits de les deduccions establertes en la fiscalitat de la seva

competència aplicable a l'R+D+I. A aquest efecte, ~~el departament competent en~~ matèria d'universitats i recerca pot elevar al Govern propostes per a la seva presentació, si escau, al Parlament de Catalunya.

4. En tota acció de mecenatge ha de prevaldre la seguretat jurídica i tant el mecenes com l'entitat beneficiària ha de conèixer les condicions, els beneficis fiscals, els drets i les obligacions.

5. La realitat, quantia i valor de l'aportació com a mecenatge, a l'efecte de l'aplicació dels beneficis fiscals que corresponguin, s'ha de justificar en els termes que determini l'administració tributària de Catalunya. Les valoracions que siguin necessàries per aplicar les deduccions fiscals per mecenatge corresponen a l'administració tributària de Catalunya.

6. Les entitats beneficiàries han d'actuar amb la màxima transparència i rendició de resultats en la gestió dels fons i dels béns aportats pels mecenes, per tal que la societat civil conegui l'impacte de les aportacions finançades amb iniciativa privada.

Article 85

Modalitats ordinàries de mecenatge

1. Les aportacions dels mecenes han de ser gratuïtes o a un preu notòriament inferior al valor del mercat, determinat pel departament competent en matèria d'economia.

2. El mecenatge pot revestir, entre d'altres, les modalitats següents:

- a) Donacions.
- b) Constitució d'ús de fruit sobre béns o drets.
- c) Disposicions testamentàries o pactes successoris.
- d) Dipòsits i comodats.
- e) Cessió d'ús de béns.
- f) Acords, convenis, contractes o altre acte jurídic que generi obligacions amb càrrec al mecenes, sense contraprestació o amb contraprestació notòriament inferior al valor de mercat, que hagin estat acceptades per l'entitat beneficiària.
- g) Condonacions o assumpció total o parcial de deutes.
- h) Pagament de quotes de filiació a associacions o organismes, que no es corresponguin al dret a percebre contraprestació.
- i) Transmissió gratuïta de patents o sol·licitud de patents o de drets d'explotació.
- j) Altres modalitats que siguin reconegudes per l'administració tributària de Catalunya.

3. Pot acordar-se la imposició de condicions, càrregues o modes al beneficiari de l'aportació mitjançant l'establiment de condicions raonables, sempre que siguin acceptades per aquest, d'acord amb l'interès públic, i compatibles amb les competències, funcions i finalitats de l'entitat beneficiària. A aquest efecte es pot sol·licitar informe del Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya.

4. L'entrega de béns, prestació de serveis o qualsevol altra obligació per part del mecenes en favor de l'entitat beneficiària, en les seves diverses modalitats, realitzada en les condicions determinades en aquesta Llei, no té causa onerosa i, per tant, no s'han de considerar incloses en la normativa de contractes del sector públic. Tampoc s'han de considerar realitzades en l'àmbit de l'activitat empresarial o professional, ni pròpies d'una relació laboral.

Article 86

Accions institucionals

1. L'Administració de la Generalitat ha d'adoptar mesures de suport al mecenatge d'acord amb el següent:

a) Promoure mesures de professionalització de la gestió del mecenatge, amb perfils adequats per a la captació de recursos filantròpics, buscant sempre la millor adaptació d'aquests recursos a la naturalesa i objectius dels agents beneficiaris.

b) Facilitar la constitució de fons propis, de caràcter fiduciari o especial d'acord amb el Codi civil de Catalunya o altres tipus de fons admesos en dret, que permetin capitalitzar als agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de l'Administració de la Generalitat, i garantir el finançament continuat a mig i llarg termini de la recerca que efectuen o en donen suport.

c) Promoure les diverses modalitats de partenariat públic-privat, segons la seva idoneïtat i, d'acord amb la normativa aplicable, impulsar les diferents tipologies de mecenatge i també la successió testamentària a favor de l'R+D+I, en l'àmbit de competència de la Generalitat. També ha de desenvolupar accions de difusió i informació.

d) Desenvolupar i oferir una aplicació informàtica que possibiliti efectuar de manera electrònica donacions en benefici dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.

Article 87 Crèdit fiscal

1. El Govern a proposta del departament competent en matèria tributària pot reconèixer, en les condicions que determini, un crèdit fiscal a favor de les persones físiques o jurídiques contribuents, que tinguin la consideració de mecenes científic d'acord amb aquesta Llei, i establir les condicions del crèdit.

2. L'import del crèdit no serà superior al 25% del valor de les aportacions que el mecenes hagi efectuat en benefici de l'R+D+I de Catalunya per al finançament de programes de despeses o actuacions que tinguin per objecte l'R+D+I, o per a l'establiment de beques i ajuts al personal investigador i predoctoral.

3. El crèdit fiscal ha de ser reconegut pel departament competent en matèria tributària sobre el compliment efectiu de la finalitat en base a la qual hagi estat atorgat.

4. Anualment la Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya pot declarar activitats, accions o àmbit en R+D+I d'excepcional interès, als que se'ls hi podrà aplicar el règim de crèdit fiscal. A aquest efecte el departament competent en matèria d'universitats i recerca pot fer propostes al Govern per tal que, si escau, siguin presentades al Parlament.

Article 88 Utilització i vigència del crèdit fiscal

1. Les persones beneficiàries del crèdit fiscal podran imputar contra aquest crèdit el pagament dels impostos, preus públics, canons i taxes propis de Catalunya i gestionats per l'Agència Tributària de Catalunya, en els termes que aquesta entitat estableixi.

2. La utilització del crèdit fiscal no podrà comportar el dret a la devolució d'ingressos indeguts i, en conseqüència, l'anul·lació o rectificació total o parcial de l'ingrés o del

deute tributari al que s'hagi aplicat el crèdit fiscal només permet la rehabilitació del mateix, per l'import utilitzat, sempre que el referit crèdit continuï vigent.

3. Quan el crèdit fiscal es reconegui a una empresa o a una entitat que formi part d'un grup d'empreses, es podrà utilitzar, en les condicions que es determinin, i prèvia autorització de la persona jurídica a la que se li va reconèixer el crèdit fiscal, per qualsevol de les empreses i entitats integrants del grup d'empreses. A l'efecte de l'aplicació del crèdit s'entén per grup d'empresa allò establert a l'article 42 del codi de comerç.

4. El crèdit fiscal tindrà la vigència que s'estableixi en el seu reconeixement, que no serà superior a cinc anys.

Capítol 2

El Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya

Article 89

Naturalesa i composició

1. Es crea el Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya com a òrgan de caràcter consultiu, que s'adscriu al departament competent en matèria d'universitats i recerca, que li dona suport.

2. El Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya està integrat per persones expertes en mecenatge o per mecenes, d'acord amb la composició següent:

a) Tres vocals designats per les universitats, mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya.

b) Dos vocals designats pels centres CERCA que tenen representació en el Patronat de la I-CERCA.

c) Tres vocals designats per la CIRI.

d) Fins a tres mecenes reconeguts designats pel Govern de la Generalitat, a proposta del departament competent en matèria d'universitats i recerca.

e) Un expert internacional en mecenatge designat pel CORICAT.

3. La presidència del Consell del Mecenatge en R+D+I s'elegeix pel propi Consell d'entre els seus membres, en la primera reunió constitutiva, per un període de quatre anys, renovable per igual períodes de temps. Els vocals són designats per un període de quatre anys, renovable per igual períodes de temps.

Article 90

Funcions

El Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya desenvolupa les funcions següents:

a) Assessorar l'Administració de la Generalitat en matèria de mecenatge en R+D+I.

b) Fer propostes per mantenir actualitzada la política de mecenatge en R+D+I i alineada a la dels països amb forta contribució privada en aquest àmbit.

c) Proposar activitats prioritàries de mecenatge ~~en R+D+I al departament competent~~
en matèria d'universitats i recerca.

d) Fer propostes per expandir les accions de mecenatge als agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya a nivell internacional, i assessorar en els mecanismes per a la seva efectivitat.

e) Facilitar informació telemàtica actualitzada sobre l'establiment, la modificació o supressió dels beneficis fiscals del mecenatge en R+D+I.

f) Emetre informe a petició de les entitats beneficiàries, i també d'acord amb l'article 85.3 d'aquesta Llei.

g) Redactar una guia de les condicions raonables dels convenis de col.laboració i valorar, en el seu cas, si les específiques condicions que s'estableixin s'hi ajusten.

h) Vetllar per a la col.laboració del Consell amb altres entitats públiques o privades per a l'elaboració i execució d'actuacions i convenis de mecenatge.

i) Assessorar i orientar les persones i entitats que desitgen efectuar aportacions de mecenatge en R+D+I a Catalunya.

j) Assessorar i orientar les entitats demandants de mecenatge i facilitar contactes amb mecenes, micromecenatge i altres col.laboracions privades; oferir mecanismes per potenciar la seva capacitat d'atracció de mecenatge i, si escau, proposar la incorporació de mecenes en els seus òrgans de govern o assessorament.

k) Vetllar pel reconeixement social de la condició de mecenes.

l) Vetllar per la transparència i, quan escaigui, difusió de les accions de mecenatge en benefici del sistema d'R+D+I de Catalunya.

m) Instar i dur a terme campanyes en favor del mecenatge en R+D+I.

n) Altres funcions que li siguin legalment atribuïdes.

Article 91

Funcionament

1. El Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya aprova el seu reglament de funcionament intern, que ha de contemplar, com a mínim, el règim de reunions, el règim d'adopció d'acords, el procediment de renovació dels membres i la secretaria de l'òrgan. En tot el que no es prevegi en el reglament de funcionament intern, s'aplica la normativa sobre òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

2. El Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya pot actuar en Ple o en comissions constituïdes per membres del Ple i que poden estar assistides per experts externs.

Disposicions addicionals

Primera

Convenis de col·laboració

Els agents del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, inclosa l'Administració de la Generalitat i les seves entitats dependents i vinculades, podran formalitzar convenis entre si o amb agents privats que realitzin activitats de recerca científica i la seva valorització, de Catalunya o de fora de Catalunya, per a la realització conjunta de les activitats que es descriuen a l'article 34 de la Llei de la ciència, la Tecnologia i la Innovació, que també els és aplicable.

Segona

Participació privada

La participació d'entitats privades en l'òrgan de govern col·legiat dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de l'Administració de la Generalitat, que adoptin la forma jurídica de fundació o consorci, requereix una aportació per part de l'entitat o entitats participants, de caràcter econòmic o patrimonial, o bé en valor afegit que contribueixi a les finalitats de l'entitat.

Tercera

Avaluació per experts independents

1. En els procediments aprovats o desenvolupats per l'Administració de la Generalitat i entitats del seu sector públic i pels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya del seu sector públic, en què es requereixi una avaluació científica efectuada per experts independents, es pot preservar l'anonimat de l'avaluador a l'efecte de garantir la seva imparcialitat, llibertat de criteri tècnic i neutralitat. S'ha de procurar l'equilibri entre investigadors i investigadores.

2. L'Administració de la Generalitat i les entitats i els agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, del seu sector públic, han de facilitar, en la forma que determini la respectiva entitat, que les persones que s'han de sotmetre a avaluació puguin demanar que determinats experts, amb els que considerin que hi pot haver un conflicte d'interès, no avaluïn la seva sol·licitud.

3. Els informes d'avaluació científica dels experts independents tenen caràcter de document intern; han de ser fonamentats, clars i motivats, i són confidencials als efectes de garantir l'anonimat de l'avaluador. Els avaluadors han de formalitzar una declaració responsable de confidencialitat i d'absència de conflicte d'interès en relació amb les propostes que avaluen.

4. El resultat de l'avaluació científica s'incorpora en un informe científic elaborat a partir dels informes dels experts independents, en la forma que determini la respectiva entitat.

5. En l'àmbit del sector públic de l'Administració de la Generalitat, els contractes fets amb persones físiques que tenen per objecte les tasques d'avaluació a què fa esment aquesta disposició, s'han de tramitar com a contractes menors i l'existència del contracte s'ha d'acreditar, sens perjudici de la declaració a què fa referència l'apartat 3, per mitjà de designació o nomenament.

Quarta

Especialització estratègica del personal docent i investigador

1. Els programes i les accions de foment de l'Administració de la Generalitat relatives al personal docent i investigador, han d'incorporar la possibilitat de què les universitats públiques, en el marc de la seva política d'especialització estratègica, puguin oferir, si així ho consideren, contractes de personal docent i investigador amb perfil acadèmic i dedicació preferent a la docència o a la recerca, de manera compatible entre elles i, si escau, amb altres activitats en innovació, transferència o gestió universitària, d'acord amb el règim de compatibilitats i dedicació aplicable al personal docent i investigador.

2. Els plans i programes de l'Administració de la Generalitat que incloguin contractació de personal docent i investigador per part de les universitats han de facilitar, a petició de la universitat, els diferents perfils acadèmics i la dedicació preferent del personal docent i investigador, d'acord amb l'article 40.3 de la Llei orgànica d'universitats.

Cinquena

Projectes d'R+D+I i prevenció de riscos laborals

1. En compliment de la normativa de prevenció de riscos laborals, els projectes d'R+D+I dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya han d'incorporar en la memòria del projecte, o en la forma que el propi agent determini, la identificació dels riscos per a la seguretat, la salut i la gestió de residus perillosos, que puguin derivar-se de la seva execució; han d'establir les mesures a adoptar per al seu control i, en el supòsit que el projecte es desenvolupi per personal de diferents agents, han de fixar les mesures per garantir la seva coordinació en salut laboral i prevenció de riscos.

2. El personal que participi en el desenvolupament de projectes d'R+D+I ha de disposar de la formació necessària i suficient en matèria de prevenció de riscos laborals, d'acord amb les característiques de l'activitat a realitzar.

Sisena

L'Anella Científica

1. L'Anella Científica és una infraestructura del sistema d'R+D+I de Catalunya consistent en una xarxa de comunicació i interconnexió científica, de competència de la Generalitat, vinculada a les xarxes estatals i internacionals. La gestió de la prestació dels serveis de l'Anella Científica als agents del sistema d'R+D+I de Catalunya així com a tota la comunitat científica, es podrà dur a terme per mitjans propis conjunts amb les universitats públiques, de conformitat amb la normativa de contractació pública.

2. L'Administració de la Generalitat pot encarregar la gestió dels serveis de l'Anella Científica al CSUC, atesa la seva condició de consorci interuniversitari, i de conformitat amb els seus estatuts. Aquest encàrrec s'ha de formalitzar pel departament competent en matèria d'Universitats i Recerca.

Setena

Avaluacions científiques

AQU Catalunya, AQUAS, AGAUR, i I-CERCA, en exercici de les respectives funcions d'avaluació en R+D+I que els hi atribueix aquest llei, han de facilitar, mitjançant els mecanismes de col·laboració que corresponguin, la compartició del seu coneixement i expertesa en matèria d'avaluació científica, en benefici del sistema d'R+D+I de Catalunya.

Vuitena

Referències al sector públic de l'Administració de la Generalitat

1. La secció segona del capítol 2 del títol 4 d'aquesta llei és aplicable a tots els centres CERCA que pertanyen al sector públic de l'Administració de la Generalitat i/o adscrits a l'Administració de la Generalitat.

2. La resta d'articles i disposicions d'aquesta llei, referides als agents del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de l'Administració de la Generalitat, s'entenen, també, referits als que hi són adscrits.

Novena

Crèdit fiscal

El crèdit fiscal, previst a l'article 86, només es podrà sol·licitar a partir de la data en què l'Agència Tributària de Catalunya disposi dels procediments i mecanismes necessaris i adequats per a la seva tramitació.

Desena

Finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya

Les referències en els articles d'aquesta llei al finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya, s'han d'entendre fetes en compliment del principis d'estabilitat i sostenibilitat financera, i d'acord amb les disponibilitats pressupostàries.

Onzena

Projectes d'R+D+I

La configuració de l'activitat d'R+D+I en projectes, suposarà el seu tractament com unitats funcionals amb responsabilitat autònoma dins de l'agent de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, que correspongui.

Dotzena

Referències

1. Les referències efectuades a les universitats i al departament competent en matèria d'universitats i recerca, s'entenen fetes en el marc de les seves respectives competències.

2. Les referències efectuades al Govern i a l'Administració de la Generalitat s'entenen fetes en el marc de les competències estatutàries de la Generalitat.

3. Les referències efectuades al departament competent en matèria d'universitats i recerca s'entenen fetes en el marc de l'organització departamental de la Generalitat; prioritzant, en cas de dos departaments afectats, el departament competent en matèria de recerca, excepció feta dels articles i disposicions relatives a les universitats.

Disposicions transitòries

Primera

Constitució del CORICAT i del Consell de Mecenatge en R+D+I de Catalunya

En el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'han d'haver constituït el CORICAT i el Consell de Mecenatge en R+D+I de Catalunya.

Segona Adaptació de la CIRI

1. La CIRI en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha d'adaptar la seva composició al que s'hi estableix.
2. La CIRI, en el termini d'un any, ha d'aprovar l'estratègia de ciència oberta de Catalunya que, seguint les recomanacions de la Unió Europea, consisteixi en un nou enfocament del procés científic, basat en el treball cooperatiu entre actors acadèmics i no acadèmics i en noves formes de difondre el coneixement mitjançant l'ús de tecnologies digitals i de noves eines col·laboratives.
3. La CIRI ha d'aprovar, en el termini d'un any i a proposta del departament competent en matèria d'universitats i recerca, un nou model d'anàlisi d'impacte de la producció científica, que també haurà de considerar el seu impacte social, basat en el nou programa marc de la UE, Horitzó Europa.

Tercera Finançament de la recerca

El Govern ha de garantir que l'esforç pressupostari públic en recerca s'efectuï de manera coordinada i eficient, sostinguda i equilibrada, durant els cinc primers anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Quarta Pla d'Estratègic Universitari en Recerca d'Excel·lència

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el departament competent en matèria d'universitats i recerca ha de presentar al Govern per a la seva aprovació, si escau, les especificitats en el disseny i l'execució del Pla Estratègic Universitari en Recerca d'Excel·lència, d'acord amb les universitats.

Disposició derogatòria

Es deroguen les disposicions següents:

El Capítol IV, la disposició addicional vuitena, i la disposició final primera de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.

L'apartat 1 de la disposició addicional dissetena de la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics.

La disposició addicional dotzena de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.

L'article 177 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

El Decret 175/2009, de 10 de novembre, de creació de la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació i de l'Oficina de Coordinació en Recerca i Innovació, llevat de l'article 1 pel que fa referència a la seva creació.

Disposicions finals

Primera

Modificació del Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.

Es modifica l'article 35.6 del Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, que queda redactat de la manera següent:

"5. El règim d'autoritzacions relatiu a les societats participades per les entitats del sector públic de la Generalitat que tenen la condició de centre CERCA o la ICREA es regeix per la seva normativa específica."

Segona

Modificació de la Llei 21/2005, de 29 de desembre, de mesures financeres

Es modifica, amb efectes d'1 de gener del 2020, l'apartat 2 de l'article 14 de la Llei 21/2005, de 29 de desembre, de mesures financeres, que resta redactat de la manera següent:

"També són objecte de deducció els donatius que es facin a favor de les universitats catalanes, dels instituts universitaris, d'altres centres de recerca integrats o adscrits a universitats catalanes i dels centres de recerca promoguts o participats per la Generalitat, que tinguin per objecte el foment de la recerca científica i el desenvolupament i la innovació tecnològica. L'import de la deducció es deixa, en aquest cas, en el 25% de les quantitats donades, amb el límit màxim del 10% de la quota íntegra autonòmica."